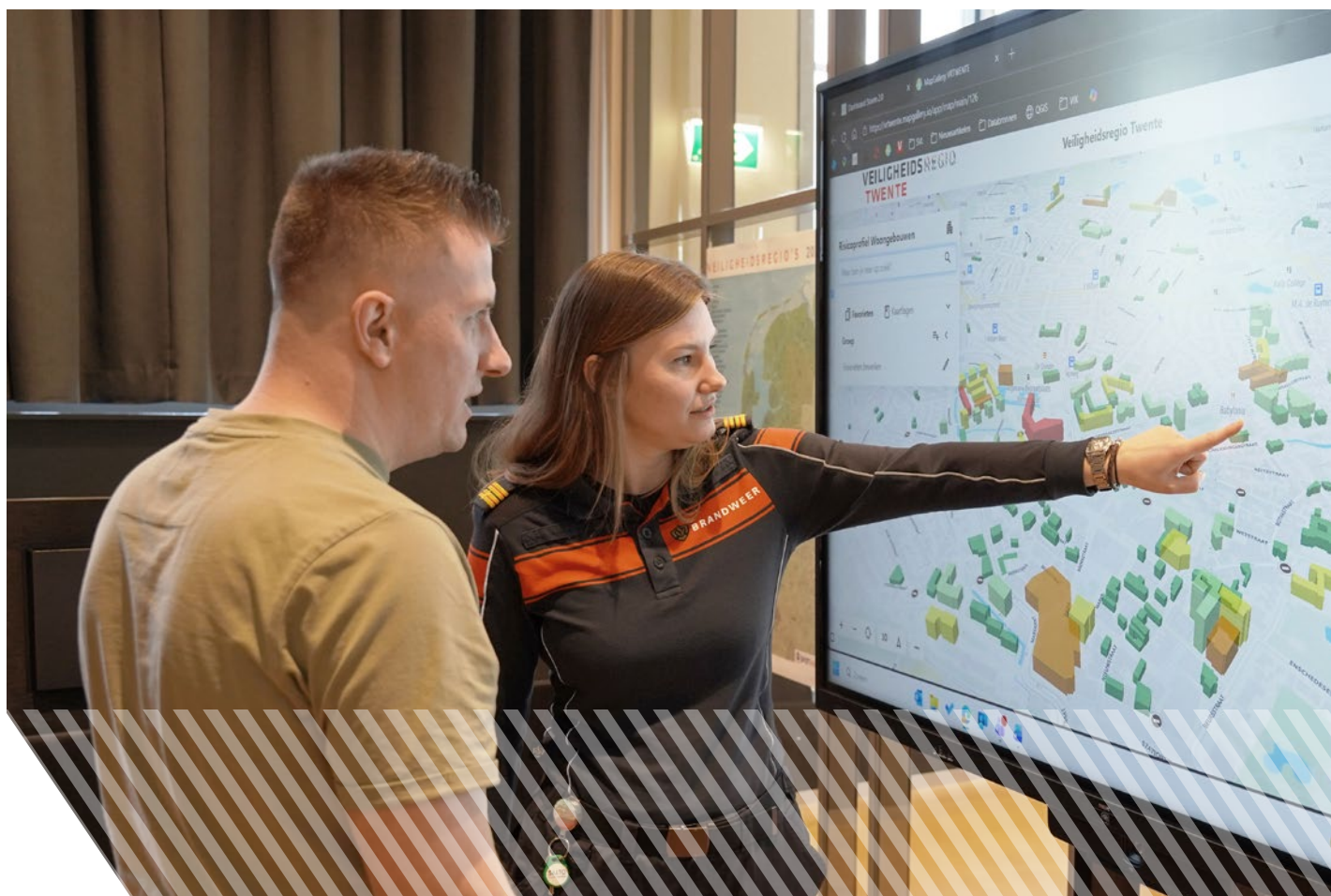

Regionaal Crisisplan

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave Regionaal Crisisplan	02
1. Inleiding	03
2. Uitgangspunten crisisorganisatie	05
3. Regionale crisisorganisatie	09
4. Bovenregionale crisisorganisatie en nationale	21
5. GRIP	24
6. Processen	29
7. Crisispartners	32
Bijlage 1: Prestatie-eisen	36
Bijlage 2: Afkortingenlijst	40

1. Inleiding

1.1 AANLEIDING

De Wet veiligheidsregio's stelt eisen aan de (organisatie van de) regionale crisisbeheersing. Om daaraan te voldoen, heeft het bestuur van Veiligheidsregio Twente (VRT) het Regionaal Risicoprofiel en het Regionaal Beleidsplan vastgesteld. Met het beleidsplan legt het bestuur van de Veiligheidsregio Twente het beleid voor zijn (wettelijke) taken vast.

In opdracht van de directeur Crisisbeheersing heeft de werkgroep Operationele ondersteuning de huidige versie van het regionaal crisisplan geactualiseerd.

Conform artikel 16 van de Wet veiligheidsregio's is VRT verplicht een Regionaal Crisisplan vast te stellen waarin de uniforme aanpak van alle mogelijke crisissituaties in de regio, bevoegdheden, taken en verantwoordelijkheden zijn beschreven.

1.2 WETTELIJK EN PROCEDUREEL KADER REGIONALE CRISISBEHEERSING

Onderstaande regelgeving, plannen en procedures zijn kaderstellend voor het Regionaal Crisisplan Twente. De landelijke regelgeving wordt daarom in het algemeen gevolgd. Als hiervan wordt afgeweken staat dit toegelicht in dit plan.

Wet- en regelgeving

- Wet veiligheidsregio's
- Besluit veiligheidsregio's
- Besluit personeel veiligheidsregio's
- Wet Publieke Gezondheid
- Gemeentewet
- Politiewet

1.3 DEFINITIE RAMP EN CRISIS

Een ramp wordt in artikel 1 Wet veiligheidsregio's gedefinieerd als een gebeurtenis:

- waardoor een ernstige verstoring van de fysieke veiligheid is ontstaan;
- en waarbij een gecoördineerde inzet van diensten en organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken.

Onder het begrip 'ernstige verstoring' wordt verstaan dat 'het leven en de gezondheid van vele personen, het milieu of grote materiële belangen in ernstige mate bedreigd worden of zijn geschaad'.

Voor de definitie van een crisis is geen wettelijke regelgeving. Een crisis wordt over het algemeen gedefinieerd als een situatie waarin een vitaal belang van de samenleving is aangetast of dreigt te worden aangetast. In de Contourennota Crisisbeheersing en Brandweerzorg (2022) wordt aangegeven dat aan de huidige beschrijving wordt toegevoegd dat de reguliere coördinatie- en besluitvormingsstructuren en/of bevoegdheden ontoereikend zijn om die situatie het hoofd te bieden. Een crisissituatie is daarmee een uitzonderingssituatie, ook als het langer duurt voordat teruggekeerd kan worden naar reguliere structuren en bevoegdheden.

1.4 DOEL VAN HET REGIONAAL CRISISPLAN

Het crisisplan beschrijft op basis van artikel 16 van de Wet veiligheidsregio's hoe de crisisorganisatie is ingericht. Het beschrijft de organisatie, taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden op het gebied van de rampenbestrijding en crisisbeheersing in de regio Twente. Het crisisplan is een plan dat de wijze beschrijft waarop in multidisciplinair verband wordt samengewerkt.

Daarnaast geeft het crisisplan een opsomming van de rampbestrijdingsprocessen, wie verantwoordelijk is voor de inrichting en uitvoering hiervan en in welk document deze processen zijn beschreven. De uitwerking van de monodisciplinaire procesbeschrijvingen staan beschreven in deel 2 van het regionaal crisisplan.

1.5 SPECIFIEKE PLANVORMING

De crisisorganisatie is inzetbaar voor alle soorten rampen en crises. Hiervoor wordt de generieke aanpak gehanteerd zoals beschreven in dit crisisplan. Dat neemt niet weg dat een aantal specifieke risico's extra aandacht en dus planvorming behoeft. Deze risico's staan beschreven in het Regionaal Risicoprofiel. Voor deze risico's bestaan rampbestrijdingsplannen en coördinatieplannen. Deze plannen beschrijven de aanvullingen op en afwijkingen van de in het crisisplan beschreven crisisorganisatie:

- Rampbestrijdingsplan Twente Airport;
- Rampbestrijdingsplan Urenco B.V.;
- Rampbestrijdingsplan Kolb Specialties B.V.;
- Rampbestrijdingsplan Vivochem;
- Rampbestrijdingsplan Varo;
- Rampbestrijdingsplan Kerncentrale Lingel (KKE);
- Rampbestrijdingsplan SARPI;
- Coördinatieplannen Vaarwegen, snelwegen, spoorwegen.

1.6 AFSTEMMING, BEHEER EN ACTUALISATIE

Volgens de Wet veiligheidsregio's heeft VRT met de buurregio's afgestemd hoe het crisisplan zich verhoudt tot de daar aanwezige (operationele) plannen en procedures op het gebied van crisisbeheersing.

Het crisisplan wordt minimaal éénmaal per vier jaar (en indien noodzakelijk vaker) opnieuw vastgesteld door het bestuur van de veiligheidsregio en ter informatie toegestuurd aan de regionale en interregionale crisispartners en de Commissaris van de Koning.

Het Regionaal Crisisplan is digitaal beschikbaar. Het Regionaal Crisisplan is openbaar en te vinden op www.vrtwente.nl. De digitale versie is ook voor externe crisispartners te vinden op SharePoint en wordt daarnaast eenmalig naar de externe partners toegestuurd. Ook de ondersteunende documenten zoals Richtlijnen Optreden (RO) en taakkaarten zijn te vinden op SharePoint.

1.7 LEREN VAN INCIDENTEN

Binnen Veiligheidsregio Twente is afgesproken dat wanneer GRIP is afgekondigd, de 'kenniskring leren van incidenten' de maandag na het incident bijeenkomt met de hoogst operationeel leidinggevende om leerervaringen te bespreken en een factsheet van het incident/de crisis op te stellen. De uitkomsten worden gebruikt voor opvolgende leeractiviteiten (opleiden, trainen en oefenen) en kunnen aanleiding zijn voor actualisatie van dit crisisplan of andere plannen en ondersteunende documenten. Monodisciplinair kan er uiteraard ook worden geëvalueerd.

1.8 LEESWIJZER

In dit crisisplan wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de uitgangspunten en basisafspraken van de crisisorganisatie. Hoofdstuk 3 beschrijft vervolgens de regionale crisisorganisatie, waaronder de meldkamer, het CoPI, het crisisteam, het (R)CT en het ROT. In hoofdstuk 4 komt de bovenregionale crisisorganisatie en de nationale crisisstructuur aan bod. Hoofdstuk 5 gaat in op de GRIP systematiek, met afspraken over alarmering, op- en afschaling, mandatering en de bijbehorende basisbezetting. Hoofdstuk 6 geeft een overzicht van de hoofdprocessen per kolom en de ondersteunende processen, terwijl hoofdstuk 7 de verschillende crisispartners beschrijft. In de bijlagen zijn onder meer de prestatie-eisen en een afkortingenlijst opgenomen.

2. Uitgangspunten crisisorganisatie

In dit hoofdstuk wordt de regionale crisisorganisatie beschreven. De crisisorganisatie beoogt een handelingsstructuur te zijn: een organisatie die bedoeld is om onder tijdsdruk zo snel mogelijk, en dus zonder te veel gedwongen procedurele afstemmingsmomenten, direct en slagvaardig te handelen.

2.1 META-UITGANGSPUNTEN EN PRESTATIE-EISEN CRISISORGANISATIE

Twente heeft een crisisorganisatie die **flexibele, slagvaardige** en **outputgerichte** crisisorganisatie, waarbij de inwoner centraal wordt gesteld. De onderstaande uitgangspunten en prestatie-eisen geven richting aan de crisisorganisatie en vormen hiermee de basis voor de verdere uitwerking van de regionale crisisorganisatie.

2.1.1 META-UITGANGSPUNTEN

1. De crisisorganisatie werkt voor en samen met de inwoner

De omgang door de crisisorganisatie met haar inwoners is essentieel om de betrokkenheid en inzet van de bevolking bij crises goed te benutten. Twente bevordert en benut samen- en zelfredzaamheid en draagt daarmee bij aan de weerbaarheid van de samenleving.

2. Bij (flits)crises gaat slagvaardigheid ten behoeve van de inwoner boven interne afstemming

Acute/flits crises vragen om snelle besluitvorming (slagvaardigheid), maar tegelijk dienen de processen en acties van de kolommen op elkaar afgestemd te zijn, zodat het maximale resultaat behaald kan worden (coördinatie). De keuze om bij één van beide doelstellingen de prioriteit te leggen, betekent onvermijdelijk een mindere realisatie van de andere doelstelling. VRT kiest voor een slagvaardige crisisorganisatie, waarin de output voor de inwoner centraal staat, ook al betekent dat dat er geen optimale afstemming kan plaatsvinden.

3. Crisis taken worden óf uitgevoerd door crisisspecialisten óf ze passen bij de dagelijkse werkzaamheden

Een crisis specifieke taak die in de hectiek en (tijds)druk van een crisis moet worden uitgevoerd, vergt intensieve opleiding en training. Een gevolg hiervan is dat VRT kiest voor een tweeledige aanpak:

- Een kleine crisiskern die bestaat uit intensief getrainde crisisspecialisten.
- Brede betrokkenheid van alle regionale en gemeentelijke diensten die tijdens crises improviseren op basis van hun dagelijkse taken en daarbij (waar nodig) worden aangestuurd door de leden van de crisiskern.

4. Crisisspecialisten moeten beschikken over specifieke kwaliteiten

Twente kiest voor kwaliteit binnen de crisisorganisatie. Dit betekent de juiste mens op de juiste plek.

5. De voorbereiding op crisis sluit aan bij de realiteit

Twente gaat in de crisisorganisatie altijd uit van realisme en een realistische voorbereiding zowel bij de planvorming als bij het opleiden, trainen en oefenen.

2.1.2 PRESTATIE-EISEN

Naast de uitgangspunten zijn prestatie-eisen geformuleerd. Deze prestatie-eisen zijn richtinggevend. Het geeft een inspanningsverplichting weer, waarbij er ruimte blijft voor improvisatie en professionaliteit. Prestatie-eisen voor een crisisorganisatie zijn te ingewikkeld om als outcome-eisen te definiëren, omdat er immers in een niet genormeerde situatie moet worden opgetreden: er moet dus worden geïmproviseerd. De geformuleerde richtinggevende 'eisen' sluiten aan bij de uitgangspunten. Dat betekent dat naast het behalen van de prestaties de focus op improvisatie en inspelen op de (zelf)redzame inwoners van Twente ook noodzakelijk is.

Onderscheid wordt gemaakt, tussen de primaire hulpverleningsprocessen en de interne rand-voorwaardelijke processen als informatievoorziening en logistiek: zonder dit soort randvoorwaardelijke processen werkt de crisisorganisatie niet.

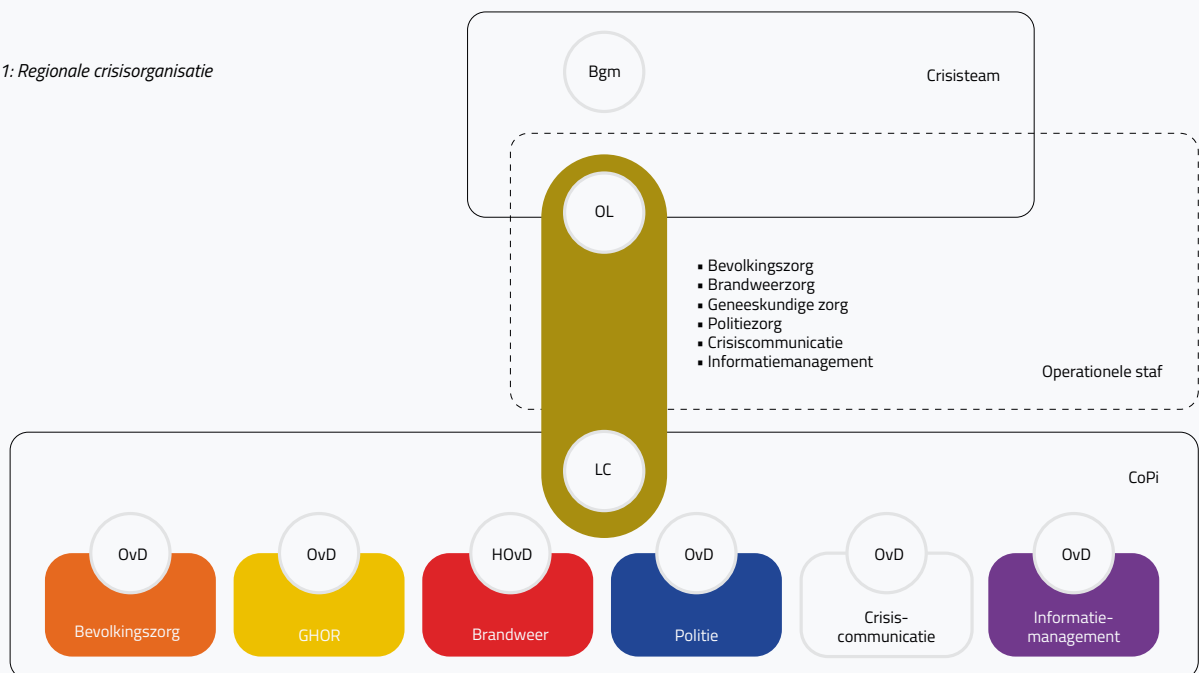
In bijlage 1 zijn de prestatie-eisen van de primaire hulpverleningsprocessen en de interne randvoorwaardelijke processen verder uitgewerkt.

2.2 SPECIFIEKE UITGANGSPUNTEN

De organisatie gaat op basis van de meta-uitgangspunten en prestatie-eisen uit van de volgende basisafspraken:

- De crisorganisatie bestaat uit maximaal twee besluitvormende lagen. Andere organisatieonderdelen kunnen slechts ondersteunend zijn aan één van beide lagen. In de meeste gevallen gaat het om een CoPI en het crisisteam (CT). Deze twee lagen zijn met elkaar verbonden door een rechtstreekse lijn tussen de leider CoPI en de Operationeel Leider (OL). Dit wordt ook wel de gouden lijn genoemd.
- De crisorganisatie gaat uit van een startopstelling met kleine teams. Afhankelijk van de aard en de fase van een crisis, kan de crisorganisatie worden uitgebreid met bepaalde functionarissen en/of teams of juist worden verkleind (invoegen-toevoegen-uitvoegen).
- De basisafspraken voor de alarmering en op- en afschaling staan in de GRIP-procedure. Aanvullend gaat de crisorganisatie uit van flexibele opschaling en functioneel alarmeren.
- Als de situatie dit vereist, kunnen de Leider CoPI (LC), de Operationeel Leider, de burgemeester en de voorzitter van de veiligheidsregio gemotiveerd van de GRIP regeling afwijken. GRIP is bedoeld als hulpmiddel en biedt een duidelijke structuur en standaardisering in de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Een GRIP-fase kan direct worden afgekondigd zonder dat het lagere niveau is ingesteld.
- De monodisciplinaire opschaling is een verantwoordelijkheid van de eigen kolom. De Algemeen Commandant (AC) per kolom kan dit in gang zetten. De Operationeel Leider wordt hierover geïnformeerd.
- Invoegen-uitvoegen- tussenvoegen: flexibiliteit. In het volgende hoofdstuk wordt de startopstelling van de crisorganisatie beschreven. Aanvullend op de basissamenstelling van elk onderdeel, kunnen naar behoefte, in opdracht van de leider van het onderdeel, aanvullende functionarissen worden gealarmeerd. Deze flexibiliteit is lastig om op papier te zetten, omdat dit maatwerk per incident is. Daarom wordt de startopstelling beschreven en kan vanuit daar worden ingevoegd, tussengevoegd en uitgeoegd. In uitzonderlijke situaties wordt er geïmproviseerd.

Afbeelding 1: Regionale crisorganisatie

2.3 HOOFDTAKEN

De crisisorganisatie kent vier hoofdtaken voor de bestrijding van crises:

1. **Acute veiligheid en zorg.** Het bieden van acute veiligheid en zorg. Fysieke zorg bieden aan betrokkenen, waarbij rekening wordt gehouden met de zelfredzaamheid van deze betrokkenen. Het gaat om alle vormen van acute veiligheid en zorg: redding, geneeskundige zorg, opvang en verzorging, etc.
2. **Duiden.** De crisis te duiden door als overheid, in redelijkheid en daarmee afhankelijk van de situatie:
 - a. de ernst van de situatie te onderkennen;
 - b. compassie te tonen met de betrokkenen;
 - c. de eigen rol van inwoners te benadrukken;
 - d. een algemene gedragslijn te benoemen.
3. **Feitelijk informeren.** Inwoners, bedrijven en instellingen feitelijk te informeren over de crisis, zodat zij op basis daarvan (zelf) tot handelen kunnen overgaan.
4. **Overdracht.** De crisisorganisatie zorgt voor een zorgvuldige afhandeling van het incident en een goede overdracht naar de getroffen gemeente(n) en betrokken partners. Daarbij wordt een advies voor de nafase opgesteld, waarin onder meer de openstaande actiepunten, de strategische kaders en de toebedeelde verantwoordelijkheden zijn opgenomen. Deze overdracht stelt de reguliere organisaties in staat om het herstel, de nazorg en de verdere besluitvorming gestructureerd en adequaat voort te zetten.

2.3.1 OPKOMSTTIJD

In Twente gaan we ervan uit dat iedere functionaris direct na alarmering start met zijn werkzaamheden, ongeacht de locatie waar men zich op dat moment bevindt. Dit sluit aan bij artikel 2.3.2 van het Besluit veiligheidsregio's, waarin staat binnen welke tijd de werkzaamheden moeten zijn begonnen. Deze tijden verschillen per team en per functie en zijn opgenomen in de betreffende onderdelen van dit plan.

Naast het direct starten met werkzaamheden geldt een richttijd om, indien noodzakelijk, fysiek aanwezig te kunnen zijn op iedere locatie in Twente. Dit betekent dat crisisfunctionarissen binnen een zodanige reisafstand van de regio woonachtig moeten zijn dat zij tijdig ter plaatse kunnen zijn wanneer de situatie dat vereist. Wonen of zich bevinden op grotere afstand, is daarom niet passend voor het vervullen van piketfuncties binnen Veiligheidsregio Twente.

2.4 NIET-ACUTE CRISIS

De crisisorganisatie is primair ontworpen voor flitscrises: acute situaties waarin direct handelen en snelle besluitvorming noodzakelijk zijn. Bij niet acute of voorzienbare crises ligt dit anders. Deze crises verschillen van acute situaties in **aard, duur en omvang**. Ze ontwikkelen zich vaak geleidelijk, houden langer aan en raken meerdere beleidsterreinen of maatschappelijke domeinen tegelijk. Voorbeelden zijn langdurige verstoringen van vitale infrastructuur, complexe gezondheidsdreigingen, maatschappelijke onrust of situaties met aanzienlijke bestuurlijke en sociale impact.

Deze ontwikkelingen vragen niet alleen om een passende crisisstructuur, maar raken ook aan **weerbaarheid**: het vermogen van onze organisatie, partners en samenleving om verstoringen te voorkomen, op te vangen en zich aan te passen. **Samen- en zelfredzaamheid** is daarin een belangrijk onderdeel. Het versterken van weerbaarheid is daarmee een belangrijk uitgangspunt van onze **generieke voorbereiding** en sluit aan op de inzet vanuit de 'warme' crisisorganisatie zoals in dit plan beschreven. Door **maatschappelijke, technologische, klimatologische en geopolitieke ontwikkelingen** is de verwachting dat dit type langdurige en beleidsintensieve crises in de toekomst vaker voorkomen. De samenleving wordt complexer en kwetsbaarder door onder meer digitalisering en cyberdreigingen, klimaatverandering en extreme weersomstandigheden, internationale spanningen en de verwevenheid van vitale processen. Hierdoor neemt de kans toe op langdurige verstoringen die meerdere beleidsterreinen tegelijk raken en een langdurige inzet van de crisisorganisatie vragen.

Hoewel erbij langdurige of beleidsintensieve crises meer tijd is voor afstemming en voorbereiding, vraagt dit type inzet een crisisorganisatie die gedurende langere tijd gecoördineerd, gestructureerd en met voldoende capaciteit kan blijven functioneren. Tegelijkertijd moeten sleutelfunctionarissen beschikbaar blijven voor acute en onverwachte incidenten. De reguliere crisisorganisatie kan daarom niet langdurig in crisismodus blijven draaien zonder risico op uitputting of verlies van paraatheid.

Om beide doelen te borgen — langdurige inzet van de crisisorganisatie én operationele paraatheid voor een nieuwe flitscrisis — kan bij verwachting van een langdurige inzet worden overgeschakeld naar een crisisprojectorganisatie.

In alle gevallen start de inzet vanuit de in dit plan omschreven crisisorganisatie. Dit kan vanuit een flitscrisis, waarbij uit de crisisdiagnose wordt vastgesteld dat langdurige inzet nodig is. Vanuit de crisisorganisatie kan dan een crisisprojectorganisatie worden ingericht.

Een crisisprojectorganisatie kan ook vanuit een bestuurlijke vraag van een gemeente (bij dreigende of langdurige problematiek) worden ingesteld. Als de gemeente een vraag stelt, kan op basis van een crisisdiagnose een voorstel worden gedaan van een crisisprojectorganisatie. Hierbij worden ook afspraken gemaakt over het moment van afschalen van de veiligheidsregio.

Bij dit type langdurige en beleidsintensieve crises kan een gemeente ervoor kiezen te werken met gemeentelijke kernteams (zoals bijvoorbeeld ingezet tijdens de coronacrisis of opgenomen in planvorming voor het scenario black-out of handreiking maatschappelijke onrust). Deze kernteams kunnen, afhankelijk van de crisis, (tijdelijk) worden ingevoegd in de crisisorganisatie en worden dan toegevoegd aan de regionale crisisorganisatie. Het invoegen van gemeentelijke kernteams draagt bij aan goede afstemming en informatie-uitwisseling tussen de gemeentelijke organisatie en de regionale crisisorganisatie (en vice versa), zodat beide niveaus beschikken over een actueel en gedeeld beeld en besluiten en acties op elkaar aansluiten.

2.4.1 INZET CRISISSTRUCTUUR BIJ NIET-CRISISSITUATIES

Los van (dreigende) crises kan het helpend zijn om **(delen van) de crisisstructuur** tijdelijk en laagdrempelig in te zetten bij **niet-crisis situaties** met een verhoogde maatschappelijke impact of complexiteit. **Zonder formele opschaling** kan de structuur dan ondersteuning bieden bij het organiseren van een gedeeld beeld, het afstemmen met partners en het vastleggen van besluiten en acties. Uitgangspunt is **flexibele, functiegerichte inzet**: we zetten alleen die rollen, overleggen en werkwijzen in die op dat moment nodig zijn en schalen waar nodig bij of af.

3. Regionale crisisorganisatie

Dit hoofdstuk beschrijft de regionale crisisorganisatie en werkt per onderdeel uit hoe de organisatie in de praktijk functioneert. Achtereenvolgens komen de meldkamer, het CoPI, het (gemeentelijk) crisisteam, de operationele staf en het regionaal crisisteam aan bod. Per onderdeel worden samenstelling, operationaliteit en taken beschreven.

3.1 MELDKAMER

Bij rampen en crises vervult de gemeenschappelijke meldkamer een spilfunctie voor alarmering en communicatie met de brandweer, politie en ambulancezorg, gemeenten (bevolkingszorg) en crisiscommunicatie. Daarnaast is de meldkamer een belangrijk knooppunt voor de eerste informatie-uitwisseling en bereikbaarheid **richting crisispartners** (waar nodig via de afgesproken contact- en informatielijnen), zodat ook zij tijdig kunnen worden geïnformeerd en gealarmeerd en hun rol kunnen invullen.

Taken en verantwoordelijkheden

De meldkamer is verantwoordelijk voor de processen: intake, regie op inzet, opschaling en ondersteuning. Dit geldt voor de drie afzonderlijke meldkamers van brandweer, politie en ambulancezorg, waar het gaat om de monodisciplinaire taken, maar ook voor de meldkamer als geheel en voor de kolommen bevolkingszorg en crisiscommunicatie. De meldkamer verkrijgt, verifieert en combineert essentiële informatie over een incident of crisis en legt deze gegevens vast in een gemeenschappelijk meldkamersysteem (GMS). Op basis van deze gegevens schat de meldkamer de juiste hulp- en inzetbehoefte in.

Eenhoofdige leiding

Zodra is vastgesteld dat is voldaan aan de criteria voor grootschalige alarmering¹ wordt de meldkamer aangestuurd door één leidinggevende: de Calamiteitencoördinator (CaCo). De CaCo heeft de volgende kerntaken en bevoegdheden:

FUNCTIE EN TAKEN

Calamiteitencoördinator (CaCo)

- Bij grootschalige alarmering het coördineren van de ambulance-, brandweer- en politiecentralisten door het afstemmen van acties (bijvoorbeeld een veilige aanrijdroute) en delen van informatie bij melding, opschaling en communicatie.
- Bij een grootschalige alarmering geeft de meldkamer (via de CaCo), op grond van de beschikbare gegevens, een zo volledig mogelijke beschrijving van het incident. Daarnaast fungeert de CaCo als aanspreekpunt voor de crisisorganisatie.
- De CaCo is verantwoordelijk voor de uitgifte van een alarmering van de functionarissen van de multidisciplinaire crisismanagementonderdelen. De CaCo controleert de start van de alarmering en P2000 en monitort het verloop van de alarmering.
- De CaCo is bevoegd tot opschaling naar GRIP 2.
- De CaCo brieft op de RMG de LC, OL, OvD-IM en AC-IM.
- Daarnaast is er de mogelijkheid tot een RMG met de hulpdiensten. Deze RMG wordt standaard meegegeven in de alarmering. De Leider CoPI voert op dit kanaal de regie.
- De CaCo start met zijn werkzaamheden zodra duidelijk is dat het gaat om een multidisciplinaire inzet

Locatie: Meldkamer Oost Nederland, Apeldoorn

Bezetting: 24/7

3.2 COMMANDO PLAATS INCIDENT (COPI)

Op het plaats incident wordt praktisch uitvoering gegeven aan de bestrijding van de crisis. In onderstaande tabel wordt de kernbezetting van het CoPI beschreven. Het CoPI kan afhankelijk van de behoefte worden uitgebreid met functionarissen van bijvoorbeeld externe partijen.

3.2.1 SAMENSTELLING, LOCATIE EN OPERATIONALITEIT

Basissamenstelling

- Leider CoPI
- OvD Bevolkingszorg
- HOvD Brandweer
- OvD Geneeskundig
- OvD Politie
- OVD Crisiscommunicatie
- OVD Informatiemanagement

Locatie: Plaats incident

Operationaliteit: 30 minuten

Alle leden van het CoPI staan op piket en starten na alarmering met hun werkzaamheden. Wettelijk gezien moeten zij binnen 30 minuten zijn gestart met hun werkzaamheden. Ook het waterschap wordt standaard gealarmeerd.

¹grootschalige alarmering: het bij een ramp of crisis onverwijld en volledig alarmeren van de onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing, bedoeld in artikel 2.1.1, onderdelen b tot en met d;

3.2.2 WERKWIJZE COPI

Op de plaats incident wordt praktisch uitvoering gegeven aan de bestrijding van de crisis in zowel het bron- als effectgebied. De diensten geven praktisch uitvoering aan de bestrijding van de acute crisis. De hulpverleningsdiensten organiseren hun eigen monodisciplinaire opschaling, optreden en kennen een eigen informatie- en bevelslijn en laten zich ondersteunen door een eigen monodisciplinaire kolom.

De bezetting van het CoPI richt zich primair op drie kerntaken:

1. Het fysiek bieden van acute zorg aan betrokkenen, waarbij rekening wordt gehouden met de initiatieven van inwoners, instellingen en bedrijven dan wel dat zij deze initiatieven ondersteunen c.q. faciliteren.
2. Het feitelijk informeren van inwoners, bedrijven en instellingen, zodat zij op basis van deze informatie zelf tot actie kunnen overgaan.
3. Het informeren van de Operationeel Leider ten behoeve van het duiden van de crisis en het besluitvormingsproces.

De interdisciplinaire afstemming tussen de officieren van dienst (OvD's) vindt na het ontstaan van de crisis plaats op basis van behoefte. Na de eerste hectiek van het incident is er meer tijd om gestructureerd multidisciplinair af te stemmen. Het CoPI staat onder leiding van een Leider CoPI.

Als meerdere CoPI's nodig zijn bij hetzelfde incident, wordt situationeel gekeken hoe dit precies wordt ingericht en gecoördineerd.

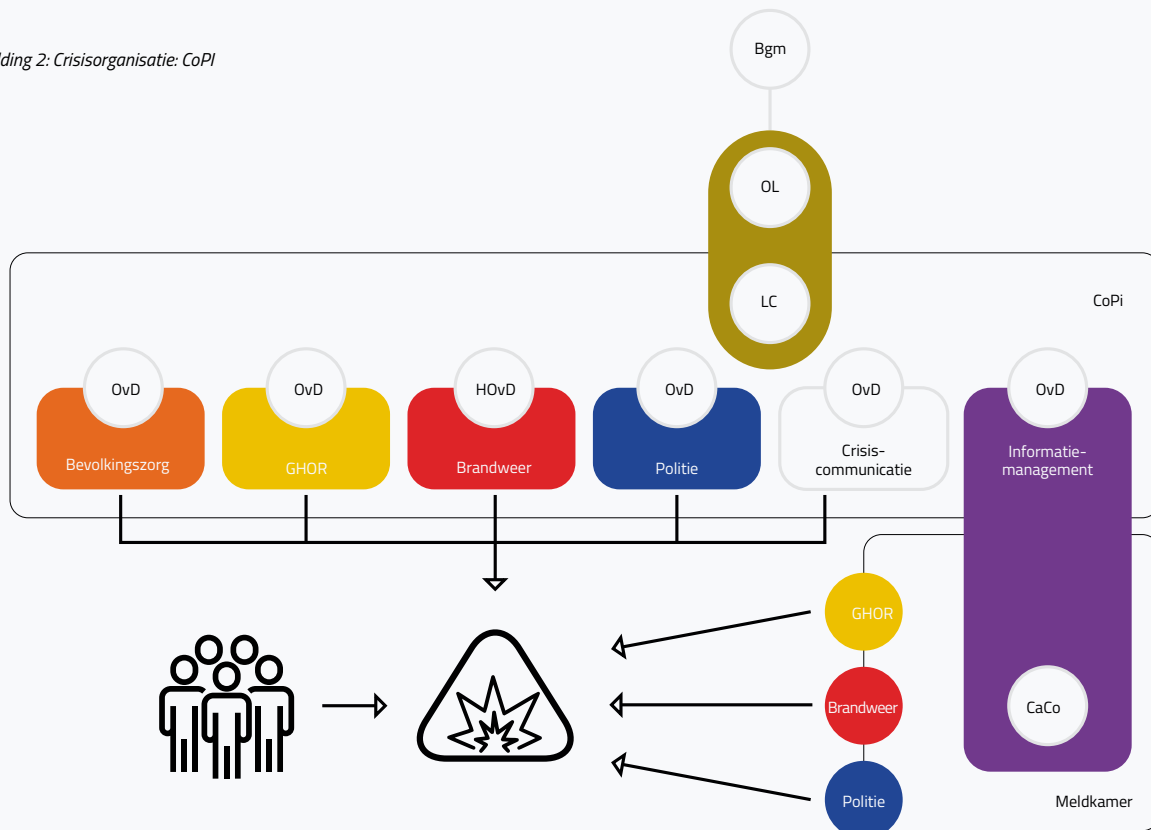

3.2.3 TAKEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN LEIDER COPI

- Het geven van leiding aan en het coördineren van de operationele inzet.
- Het realiseren van de operationele inzet.
- Het realiseren van de informatievoorziening.
- Het realiseren van de crisiscommunicatie.
- Ziet toe op de outcome van de hulpverlening ter plaatse (incl. effectgebied).
- Faciliteert het monodisciplinaire optreden van de hulpverlenings- en gemeentelijke diensten ter plaatse.
- Heeft een directe lijn met de Operationeel Leider.
- Neemt binnen 15 minuten een besluit over de door de OvD's als spoedeisend benoemde operationeel dilemma's.
- Ziet toe op een goede overdracht.
- Faciliteert indien nodig de (zelf)redzaamheid van inwoners.
- Organiseert een passende ondersteuning voor het CoPI (extra personeel/faciliteiten).
- Zorgt binnen drie kwartier voor een multidisciplinair beeld van de situatie ten behoeve van de Operationeel Leider voor duiding en zo nodig besluitvorming.

- Gaat actief op zoek naar afstemming en is bevoegd om de Ovd's bij elkaar te roepen als de situatie daar om vraagt.
- Mag opschalen naar GRIP 2.

Afbeelding 2: Crisisorganisatie: CoPi

3.3 HET GEMEENTELIJK CRISISTEAM (CT)

Als ingeschat wordt dat de burgemeester moet worden gealarmeerd vanwege de noodzaak tot duiding en/of bestuurlijke (top) besluitvorming, dan wordt de burgemeester bijgestaan door een klein crisisteam.

3.3.1 SAMENSTELLING, LOCATIE EN OPERATIONALITEIT

Basissamenstelling

- Burgemeester
- Operationeel Leider
- Bestuursadviseur
- Strategisch Communicatieadviseur
- Beleidsondersteuner (IM Crisisteam)²

Locatie: Gemeente- of stadhuis brongemeente

Operationaliteit: 60 minuten

Ook hier geldt dat de functionarissen direct na alarmering starten met hun werkzaamheden. Wettelijk gezien is dit voor de leden van het crisisteam 60 minuten, met uitzondering van de Operationeel Leider (45 minuten). Van dit team staat alleen de Operationeel Leider op piket. Daarnaast kent de gemeente vaak een piketregeling voor de burgemeester.

Het gaat hier om de bezetting in de eerste chaotische fase direct na een crisis. Deze bezetting kan, vaak nadat de eerste hectische fase voorbij is (± 2 uur), bijvoorbeeld worden uitgebreid met de gemeentesecretaris, zodat deze goed invulling kan geven aan zijn rol in de nafase en lokale kennis kan inbrengen in het crisisteam. De lokale gemeentesecretaris en bestuursadviseur moeten dan in samenspraak besluiten welke onderlinge taakverdeling zij willen hanteren.

De Operationeel Leider, de bestuursadviseur en de communicatieadviseur adviseren en informeren de burgemeester bij het uitvoeren van zijn rollen als bestuurder, beslisser, boegbeeld en burgervader. Het crisisteam heeft als opkomstlocatie één ruimte in het gemeente- of stadhuis. De operationele staf komt ook naar het gemeente- of stadhuis en bevindt zich in de nabijheid van het crisisteam.

De beleidsondersteuner legt in het crisisteam de besluiten vast in de landelijke voorziening crisisbeheersing LCMS (Landelijke Crisis Management Systeem). Bij voorkeur gebeurt dit met daarbij een korte overweging. De verslaglegging in LCMS is na afloop input voor de evaluatie. Het is dan ook belangrijk dat deze eenduidig plaatsvindt, het verslag door het crisisteam wordt vastgesteld en dat deze goed wordt gecontroleerd door bijvoorbeeld de bestuursadviseur en waar nodig een jurist. De beleidsondersteuner gaat na afloop van het CT met de Operationeel Leider mee naar de operationele staf.

Het crisisteam kan, als de burgemeester dat noodzakelijk acht, worden uitgebreid met bijvoorbeeld:

- Een algemeen commandant van één van de kolommen.
- Officier van Justitie.
- Directeur Publieke Gezondheid.
- Voorzitter waterschap (van elk betrokken waterschap).
- De Regionaal Militair Commandant of namens hem een Regionaal Militair Beleids Adviseur (RMBA), indien inzet of betrokkenheid van Defensie voorzien is of op verzoek van de voorzitter.
- Convenantpartners en/of externe adviseurs.

Een reden om het crisisteam uit te breiden met één van bovenstaande functionarissen is als de partner beschikt over eigen bestuurlijke bevoegdheden (algemene versus functionele keten).

Indien gewenst kunnen het Openbaar Ministerie, de politie en de burgemeester in een separaat lokaal driehoeksoverleg tot afstemming komen over de inzet van de bevoegdheden van de burgemeester die zijn gericht op het bewaken van de openbare orde en de bevoegdheden van de hoofdofficier gericht op het bewaken van de rechtsorde en strafrechtelijke aspecten van de crisis. In de hectische fase van de meeste flitscrises kan deze afstemming ook plaatsvinden in het crisisteam.

BEVOEGDHEDEN EN TAKEN BURGEMEESTER BIJ BRAND, RAMPEN EN CRISIS

De burgemeester is bij brand, een plaatselijke ramp, crisis of ernstige dreiging daarvan bevoegd gezag.

Burgemeester (als bevoegd gezag):

De burgemeester is bevoegd toepassing te geven aan:

- de artikelen 4 tot en met 7 van de Wet veiligheidsregio's;
- de artikelen 172 tot en met 177 van de Gemeentewet, met uitzondering van artikel 176, derde tot en met zesde lid;
- artikel 180 van de Gemeentewet (verslaglegging aan de gemeenteraad na afloop).
- de artikelen 11, 14, eerste lid, 56, eerste en vierde lid, en 62 van de Politiewet 2012;
- de artikelen 5 tot en met 9 van de Wet openbare manifestaties.

De burgemeester wordt bij de uitoefening van deze taken en bevoegdheden ondersteund door een gemeentelijk crisisteam.

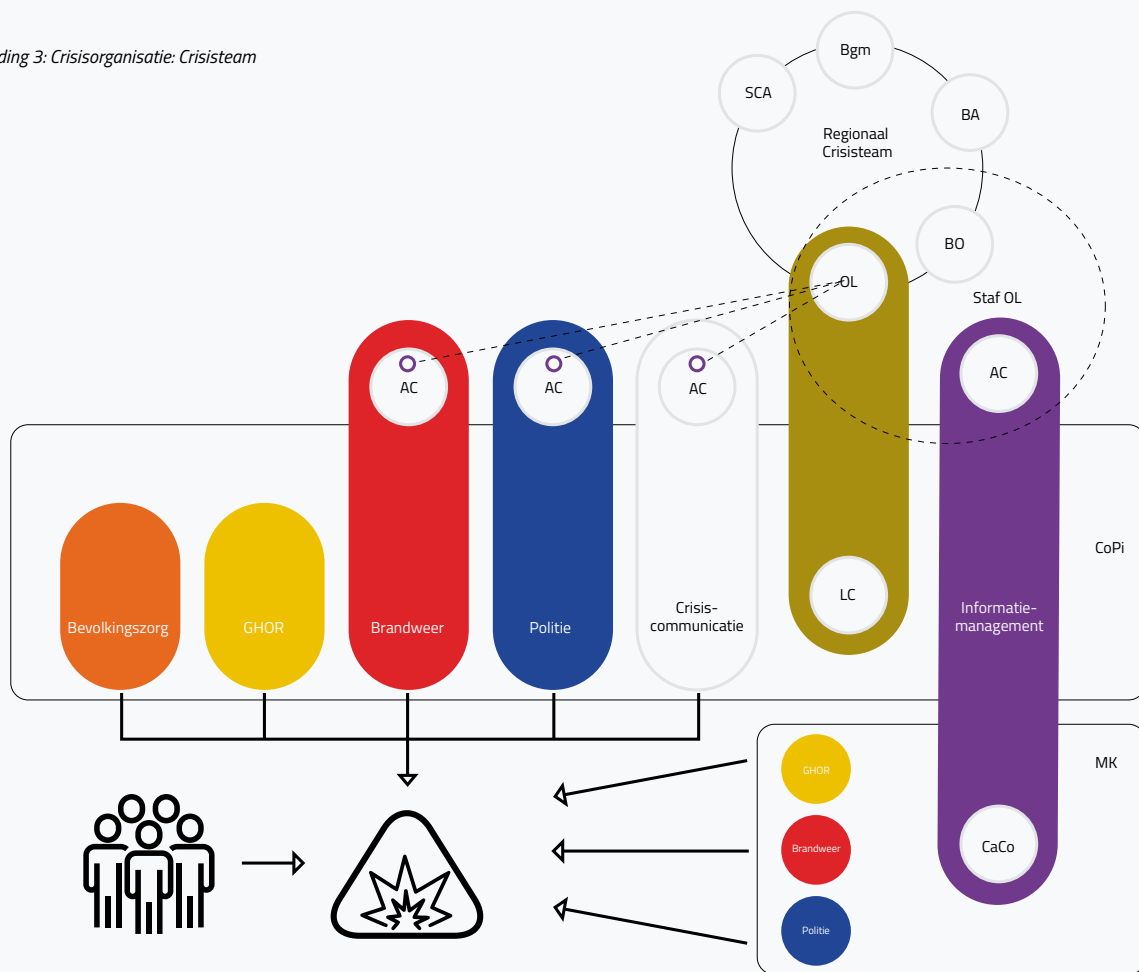
Uitwijklocatie indien gemeentehuis of stadhuis buiten gebruik

De regionale crisisorganisatie kan binnen de gemeente uitwijken naar een locatie waar in ieder geval WIFI, een ruimte is voor het crisisteam, staf OL en de actiecentra van de kolommen.

Daarbij zijn we er ons van bewust dat niet alle faciliteiten aanwezig zullen zijn. Bij voorkeur wordt er uitgeweken naar brandweerkazerne of gemeentewerf.

Als er geen uitwijklocatie in de gemeente beschikbaar is, kan er uitgeweken worden naar het Regionaal Crisiscentrum (RCC) van Veiligheidsregio Twente, Lansinkesweg 59 in Hengelo. De specifieke locaties zijn opgenomen in de crisiscontactlijst.

Afbeelding 3: Crisisorganisatie: Crisisteam

3.4 DE OPERATIONELE STAF

De operationele staf komt bijeen bij een GRIP 3 of hoger óf in een situatie waarbij op verzoek van de Operationeel Leider een operationele staf wordt gevormd. De operationele staf adviseert en ondersteunt het CoPi en/of het crisisteam en helpt de Operationeel Leider bij de uitvoering van zijn taak als Operationeel Leider en operationeel adviseur.

De Operationeel Leider wordt ondersteund door een operationele staf, waarin ten minste zitting heeft:

- Operationeel Leider
- Algemeen Commandant Informatiemanagement
- Beleidsondersteuner

Deze staf kan worden uitgebreid met:

- Algemeen Commandanten van de kolommen
- Specifieke deskundigheid (afhankelijk van soort incident)
- (Liaisons van) externe partijen/partners.

Als de Operationeel Leider in overleg zit met het crisisteam, neemt hij de beleidsondersteuner met zich mee, deze vervult dan de rol van informatiemanager crisisteam. De Algemeen Commandant informatiemanagement blijft in de operationele staf, zodat de staf altijd bemenst is.

Basissamenstelling

- Operationeel Leider
- Algemeen Commandant Informatiemanagement
- Beleidsondersteuner

Locatie: Stad- of gemeentehuis brongemeente

Operationaliteit

Ook hier geldt dat deze functionarissen direct na alarmering starten met hun werkzaamheden. De wettelijke tijd om te starten met de werkzaamheden is voor de OL 45 minuten en voor de AC-IM 40 minuten. Voor de beleidsondersteuner is dit voor deelname aan het CT 60 minuten. Vanuit dit team staan de Operationeel Leider en (per 1-09-2026) de AC-IM op piket.

Taken en verantwoordelijkheden Operationeel Leider:

- Adviseert de burgemeester namens alle hulpdiensten door het geven van strategisch operationele adviezen ten behoeve van de (top)besluitvorming door de burgemeester.
- Voorziet de burgemeester/voorzitter VR namens alle operationele hulpdiensten van operationele informatie ten behoeve van de duiding door de burgemeester/voorzitter VR.
- Geeft namens de burgemeester operationeel leiding aan het operationele optreden van de hulpdiensten.
- Legt door de Leider CoPI als spoedeisend benoemde dilemma's inclusief een operationeel advies, voor aan de burgemeester zodat deze binnen 15 minuten een besluit kan nemen.
- Draagt zorg voor afstemming met de algemeen commandanten en de liaisons van de externe partijen.
- Ziet toe op een goede overdracht naar de projectorganisatie nafase of overdracht
- Mag opschalen tot GRIP 3.

Afstemming Operationeel Leider met de Algemeen Commandanten en externe partners

De afstemming en advisering tussen de (staf) Operationeel Leider en de Algemeen Commandanten en/of externe partners vindt in de hectische fase hoofdzakelijk via de telefoon, teams, fysiek of via het Landelijk Crisis Management Systeem (LCMS) naar behoefte plaats. Indien mogelijk geeft de OL na afloop van het crisisteam een debriefing, zodat alle algemeen commandanten weten wat hem of haar te doen staat.

Nadat de eerste hectiek van het incident voorbij is, is er meer tijd en ruimte om gestructureerd multidisciplinair af te stemmen. Als de behoefte daartoe bestaat, kan een Operationeel Leider één of meerdere Algemeen Commandant(en) bij zich roepen om zaken af te stemmen. Ook kunnen de Algemeen Commandanten worden toegevoegd aan de operationele staf. Als een Algemeen Commandant hier behoefte aan heeft, stemt hij/zij dit af met de Operationeel Leider.

Bijzondere aandacht vraagt de communicatie- en afstemmingslijn tussen de Operationeel Leider (OL), Algemeen Commandant Crisiscommunicatie (ACC) en Strategisch Communicatieadviseur (SCA). De kolom crisiscommunicatie heeft als enige kolom

vertegenwoordiging in het crisisteam. Dit maakt dat er naast de formele lijn tussen OL en ACC een tweede lijn loopt van ACC naar de SCA.

De Operationeel Leider is verantwoordelijk voor de totale operatie, dus inclusief crisiscommunicatie. In het crisisteam geeft de OL een feitelijk operationeel beeld, en het beeld met de beleving van de crisis door de buitenwereld middels de omgevingsanalyse. De SCA vult dit aan waar nodig en brengt de communicatiestrategie ter tafel. Na afloop van het CT koppelt de OL terug aan de ACC. De ACC informeert en adviseert de OL over de communicatie-aanpak en uitvoering van de gehele kolom crisiscommunicatie. Via de informatielijn tussen de SCA en de ACC wordt de communicatieaanpak besproken ten behoeve van de advisering over de strategische communicatie door de SCA aan het crisisteam, specifiek de duiding van de crisis door de burgemeester. Ruimte en positie geven aan elkaar binnen deze driehoek, met oog voor elkaars positie, expertise en verantwoordelijkheden, draagt bij aan een effectieve samenwerking en versterkt het gezamenlijke doel: een slagvaardige en goed afgestemde crisisorganisatie.

Ook voor bestuurlijke afstemming met andere partners in de crisisbeheersing met eigenstandige bevoegdheden, zoals het waterschap of beheerders van vitale infrastructuur, geldt dat zij indien nodig gevraagd kunnen worden om naar de staf van de Operationeel Leider te komen. Vanuit de staf kan dan worden bekeken of aansluiting en door wie bij het crisisteam gewenst is. Dit kan per crisisteamvergadering verschillen.

3.5 REGIONAAL CRISISTEAM

Als de voorzitter veiligheidsregio, in overleg met de Operationeel Leider, inschat dat duiding en/of bestuurlijke besluitvorming en afstemming op regionaal niveau noodzakelijk is, roept hij een Regionaal Crisisteam (RCT) bijeen. In de Wet veiligheidsregio's is in art. 39 vastgelegd dat alleen de voorzitter dit kan bij een gebeurtenis van meer dan plaatselijke betekenis.

3.5.1 SAMENSTELLING, LOCATIE EN OPERATIONALITEIT

Basissamenstelling

- Voorzitter Veiligheidsregio
- Betrokken burgemeesters
- Operationeel Leider
- Bestuursadviseur
- Strategisch Communicatieadviseur
- Informatiemanager crisisteam (door de beleidsondersteuner)

Standaard uitgenodigd³:

- Officier van justitie
- Voorzitter waterschap
- CdK

Locatie:

- RCC Hengelo
- Daar waar mogelijk stadhuis of gemeentehuis brongemeente
- Digitaal via teams

Operationaliteit: 90 minuten

Voor de leden van het Regionaal Crisisteam geldt hetzelfde als voor de leden van het Gemeentelijk Crisisteam qua wettelijke tijden

dat zij moeten zijn gestart met de werkzaamheden. In dit team staat alleen de Operationeel Leider op piket.

Voor een gemeentegrensoverschrijdende crisis, wordt een Regionaal Crisisteam samengesteld. Hiervoor zijn drie varianten mogelijk:

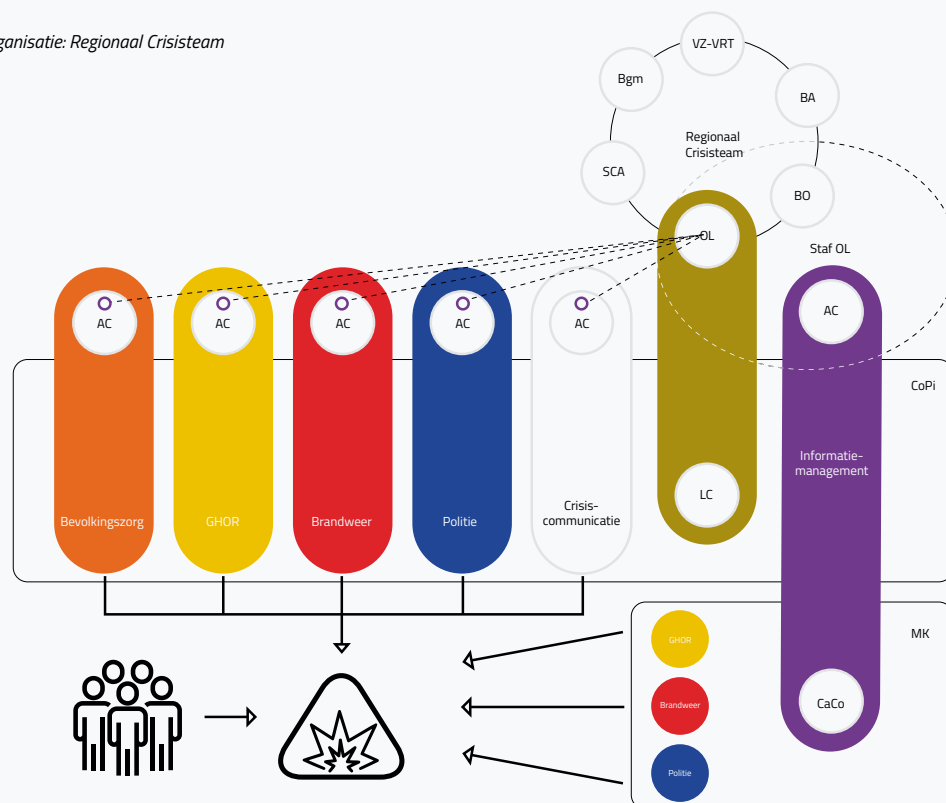
1. Alle betrokken burgemeesters komen samen in het RCC. Deze variant wordt toegepast in situaties waarbij de voorzitter veiligheidsregio topbeslissingen moet nemen waarbij individuele gemeentelijke belangen worden achtergesteld bij het algemene belang.
2. De voorzitter van de veiligheidsregio en de andere betrokken burgemeesters sluiten aan bij de burgemeester in het gemeentehuis van de brongemeente met zijn al zittende crisisteam.
3. Een digitaal overleg met de betrokken burgemeesters, voorzitter veiligheidsregio, de kernbezetting (adviseur communicatie, operationeel adviseur en bestuursadviseur) en andere betrokkenen.

Bij opschaling direct naar een Regionaal Crisisteam bepaalt de voorzitter veiligheidsregio in overleg met de Operationeel Leider welke variant gekozen wordt.

Het Regionaal Crisisteam kan als de voorzitter veiligheidsregio dat noodzakelijk acht worden uitgebreid met bijvoorbeeld:

- Officier van Justitie (wordt standaard uitgenodigd)
- Directeur Publieke Gezondheid
- Voorzitter waterschap (van elk betrokken waterschap) (wordt standaard uitgenodigd).
- De Regionaal Militair Commandant of namens hem een Regionaal Militair Beleids Adviseur (RMBA), indien inzet of betrokkenheid van Defensie voorzien is of op verzoek van de voorzitter
- Convenantpartners en/of externe adviseurs

Afbeelding 4: Crisisorganisatie: Regionaal Crisisteam

Een reden om het crisisteam uit te breiden met één van bovenstaande functionarissen is als de partner beschikt over eigen bestuurlijke bevoegdheden (algemene versus functionele keten).

Indien gewenst kunnen het Openbaar Ministerie, de politie en de burgemeester in een separaat lokaal driehoeksoverleg tot afstemming komen over de inzet van de bevoegdheden van de burgemeester die zijn gericht op het bewaken van de openbare orde en de bevoegdheden van de hoofdofficier gericht op het bewaken van de rechtsorde en strafrechtelijke aspecten van de crisis. In de hectische fase van de meeste flitscrises kan deze afstemming ook plaatsvinden in het crisisteam.

Bevoegdheden voorzitter veiligheidsregio

Indien sprake is van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis of ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, is de voorzitter van de veiligheidsregio bevoegd gezag (artikel 39 Wet veiligheidsregio's):

- Op grond van artikel 39 WvR is de Vz Vr bij uitsluiting bevoegd toepassing te geven aan:
 - De artikelen 4 tot en met 7 van de Wet veiligheidsregio's;
 - De artikelen 172 tot en met 177 van de Gemeentewet, met uitzondering van artikel 176, derde tot en met zesde lid;
 - De artikelen 11, 14, eerste lid, 56, eerste en vierde lid, en 62 van de Politiewet 2012;
 - De artikelen 5 tot en met 9 van de Wet openbare manifestaties.
- Verslaglegging: de voorzitter brengt na afloop van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis schriftelijk verslag uit aan de raden van de getroffen gemeenten (artikel 40 Wet veiligheidsregio's).
- Tenzij de vereiste spoed zich daartegen verzet, neemt de voorzitter besluiten met toepassing van deze bevoegdheden na consultatie van het Regionaal Crisisteam (artikel 39 lid 4 Wet veiligheidsregio's).

3.6 REGIONAAL OPERATIONEEL TEAM

3.6.1 FACILITEREND ROT

In uitzonderlijke situaties en wanneer een incident zich zodanig ontwikkelt dat er behoefte is aan meer ondersteuning en afstemming, kan de Operationeel Leider besluiten tot het instellen van een Regionaal Operationeel Team (ROT). Het ROT ondersteunt het CoPI en/of crisisteam. Er is dan sprake van een faciliterend ROT. Voor alle duidelijkheid: het faciliterende ROT is dan geen besluitvormende laag. In de meeste gevallen kan gewenste extra ondersteuning aan de operationele staf zelf worden toegevoegd.

Het ROT staat dan onder leiding van een Operationeel Leider (horizontale opschaling). De bevelslijn blijft bestaan tussen de Operationeel Leider in het crisisteam en de Leider CoPI. Beiden kunnen een informatielijn hebben met de leider van het faciliterend ROT.

Basissamenstelling

- Operationeel Leider
- Beleidsondersteuner
- Algemeen Commandant Bevolkingszorg
- Algemeen Commandant politiezorg
- Algemeen Commandant brandweertzorg
- Algemeen Commandant geneeskundige zorg
- Algemeen Commandant crisiscommunicatie
- Algemeen Commandant informatiemanagement

Locatie: RCC of stadhuis- of gemeentehuis brongemeente

Operationaliteit: 45 min

Ook voor de leden van het Regionaal Operationeel Team geldt dat zij na alarmering starten met de werkzaamheden. Wettelijk gezien is dit voor de Algemeen Commandanten 45 minuten, met uitzondering van de AC-IM (40 minuten) en de ACC (30 minuten). De Operationeel Leider en alle AC's staan op piket.

Feitelijk is hier dan sprake van een uitgebreide operationele staf. De staf kan uiteraard naar behoefte worden uitgebreid met partners.

3.6.2 BESLUITVORMENDE ROT

Bij sommige crises is de plaats incident niet specifiek, zoals bij een stroomstoring of extreme weersomstandigheden. Dan is er ook geen CoPI. Het ROT verzorgt dan de operationele inzet.

Ook in deze situatie blijft de twee lagenstructuur overeind, namelijk een ROT met (mogelijk) een crisisteam in het gemeentehuis of een Regionaal Crisisteam.

Basissamenstelling

- Operationeel Leider
- Algemeen Commandant informatiemanagement
- Beleidsondersteuner
- Algemeen Commandant bevolkingszorg
- Algemeen Commandant politiezorg
- Algemeen Commandant brandweertzorg
- Algemeen Commandant geneeskundige zorg
- Algemeen Commandant crisiscommunicatie
- Defensie ⁴(afstemming)
- Waterschap (afstemming)

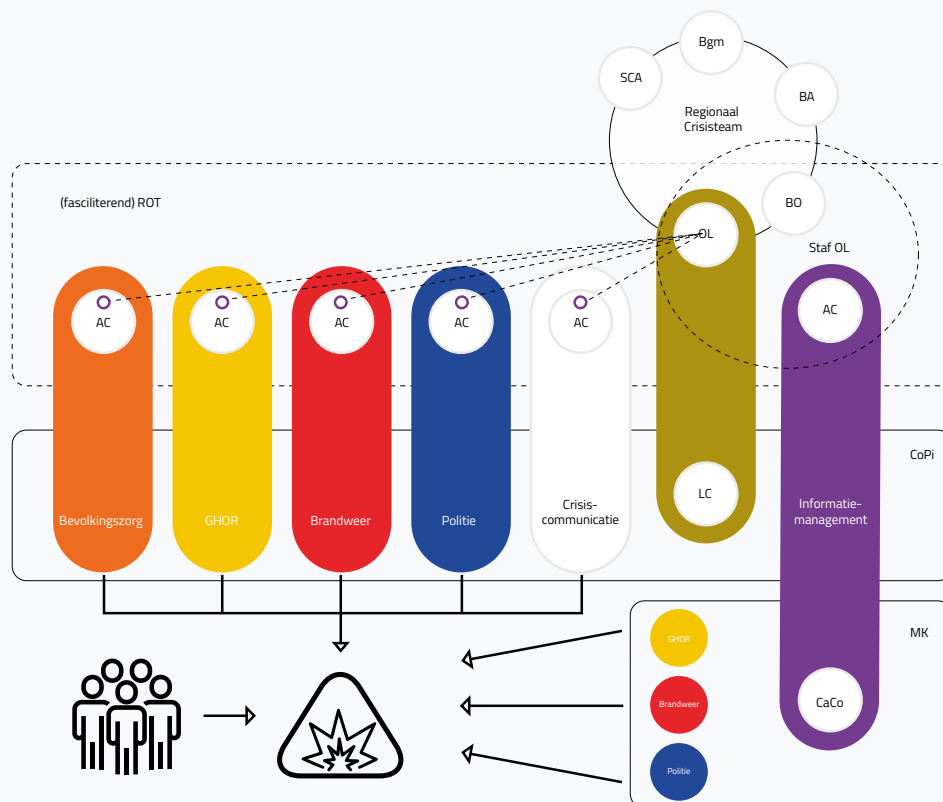
Locatie: RCC of stad- of gemeentehuis brongemeente

Operationaliteit: 45 minuten

Ook voor de leden van het regionaal operationeel team geldt dat zij na alarmering starten met de werkzaamheden. Wettelijk gezien is dit voor de algemeen commandanten 45 minuten, met uitzondering van de AC-IM (40 minuten) en de ACC (30 minuten). De Operationeel Leider en alle AC's staan op piket.

De Operationeel Leider heeft ook dan de beschikking over zijn operationele staf met een Algemeen Commandant informatie en een beleidsondersteuner.

Afbeelding 5: (faciliterend) ROT

4. Bovenregionale crisisorganisatie en nationale crisis

4.1 BOVENREGIONALE CRISISORGANISATIE

Een bovenregionale crisis is een crisis of ramp met bron of effect in meerdere veiligheidsregio's. Er kan dan een interregionaal beleidsteam (IRBT) worden samengesteld. Het IRBT kan bijeen worden geroepen als er sprake is van een bovenregionale of landelijke crisis of ramp of indien er sprake is van een acute fase waarbij snelle bestuurlijke besluitvorming nodig is.

Het doel van het IRBT is om bij een bovenregionale crisis of ramp te komen tot afstemming tussen de betrokken voorzitters veiligheidsregio over besluitvorming in de verschillende veiligheidsregio's. De basis voor het IRBT ligt in artikel 39 Wet veiligheidsregio's (Wvr) en laat de bepalingen van de Wvr onverlet. Vanuit het gezag dat hen in de Wvr is gegeven, nemen de betrokken voorzitters veiligheidsregio deel aan het IRBT. In het IRBT stemmen zij af over besluiten die zij ieder vanuit hun bevoegdheid nemen. Afweging van belangen, ook met de andere bevoegde gezagen, vindt primair plaats in de afzonderlijke Regionale Beleidsteams (RBT's) en de voorzitters nemen de afgewogen standpunten mee naar het IRBT. Na afstemming in het IRBT bekrachtigen de betrokken voorzitters veiligheidsregio het (bovenregionaal gelijklopende) besluit in hun eigen RBT. Als de vereiste spoed zich verzet tegen het vooraf raadplegen van het RBT, kunnen de betrokken voorzitters op basis van artikel 39 lid 4 Wvr bij een (dreigende) crisis of ramp in het IRBT, staande de vergadering, gezamenlijk – maar wel ieder voor zich – formele (bovenregionaal gelijklopende) besluiten nemen.

4.1.1 TAKEN EN DOELSTELLINGEN IRBT

1. Stemt af en besluit over de interregionale bestuurlijke coördinatie bij bovenregionale incidenten en stimuleert en faciliteert een slagvaardige aanpak daarvan.
2. Kan één gezamenlijke Operationeel Leider aanwijzen.
3. Stemt af en besluit als het om verdeling van schaarse middelen gaat.
4. Draagt zorg voor eenduidige crisiscommunicatie.
5. Informeert de Minister van Justitie en Veiligheid over het bovenregionale incident.

4.1.2 SAMENSTELLING IRBT

1. Het IRBT bestaat bij een bovenregionale crisis uit de voorzitters van de getroffen veiligheidsregio's.
2. Afhankelijk van de aard en omvang van de crisis wordt het IRBT aangevuld met crisispartners.
3. Aan het IRBT kan een liaison van de NCTV namens de Minister van Justitie en Veiligheid deelnemen als adviseur.
4. De plaatsvervanging van de voorzitter vindt plaats in overeenstemming met de besluiten die elke veiligheidsregio op grond van artikel 11, derde lid Wvr heeft genomen.
5. In geval van een crisis waarbij de nationale crisisstructuur is geactiveerd, neemt de voorzitter van het IRBT met raadgevende stem deel aan de Ministeriële Commissie Crisisbeheersing.

4.1.3 VOORZITTER IRBT

1. De voorzitter van de bronregio wordt benoemd als voorzitter van het IRBT.
2. Indien niet helder is in welke veiligheidsregio de bron van een crisis is gelegen, of de bron(nen) in meer dan één regio liggen, wordt de voorzitter van de veiligheidsregio met het grootste inwoneraantal benoemd als voorzitter van het IRBT.
3. Als alle 25 veiligheidsregio's betrokken zijn, dan is de voorzitter Veiligheidsberaad voorzitter van het IRBT.
4. In onderling overleg kan bij unanimitieit worden afgeweken van lid 1 en 2, door alle betrokken voorzitters.

4.1.4 BESLUITVORMING

1. De voorzitters veiligheidsregio in het IRBT besluiten op basis van unanimiteit.
2. Indien unanimiteit niet tot stand komt, wordt het besluit van de voorzitters veiligheidsregio in het IRBT bij meerderheid van stemmen opgemaakt, waarbij iedere voorzitter één stem heeft.
3. Bij staken van de stemmen heeft de voorzitter IRBT een doorslaggevende stem.
4. Om rechtsgevolg te geven aan de besluiten in het IRBT, nemen de voorzitters veiligheidsregio op basis van artikel 39 Wvr, ieder voor zich een besluit in lijn met de uitkomst van de stemming.⁵ Zij bekrachtigen dit besluit vervolgens in hun eigen RBT, tenzij de vereiste spoed zich hiertegen verzet.

4.1.5 VERANTWOORDING

De betrokken voorzitters veiligheidsregio brengen na afloop van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis, schriftelijk verslag uit aan de raden van de getroffen gemeenten over het verloop van de gebeurtenissen en de besluiten die het IRBT heeft genomen. Zij vermelden daarbij of zij hebben ingestemd met de besluiten van het IRBT als deze op basis van meerderheid van stemmen tot stand zijn gekomen.

4.2 NATIONALE CRISIS

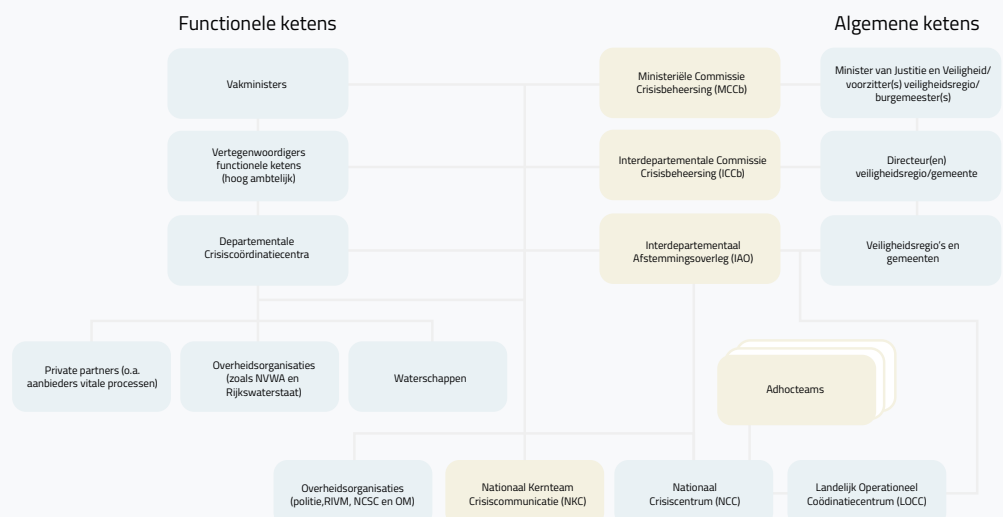
De nationale crisisstructuur wordt door het Rijk geactiveerd wanneer een situatie (dreigt te) escaleren tot een nationale crisis, bijvoorbeeld doordat de nationale veiligheid in het geding is of doordat de maatschappelijke impact zodanig is dat rijksbrede afstemming en besluitvorming nodig zijn. De Veiligheidsregio Twente (VRT) activeert deze structuur niet, maar kan (zoals andere partners) signalen, informatie en bestuurlijke aandachtspunten inbrengen via de daarvoor bedoelde lijnen. In geval van activering organiseert het Rijk (onder regie van de NCTV) de coördinatie en besluitvorming, aanvullend op de reguliere bestuurlijke en operationele structuren.

De kern van de nationale crisisorganisatie bestaat uit:

- ICCb (Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing): ambtelijke (DG-)coördinatie en voorbereiding van besluitvorming.
- MCCb (Ministeriële Commissie Crisisbeheersing): politieke/bestuurlijke besluitvorming op rijksniveau.
- IAO (Interdepartementaal Afstemmingsoverleg): afstemming en voorbereiding (o.a. ter ondersteuning van ICCb/MCCb).
- NCC (Nationaal Crisiscentrum): ondersteunt de nationale crisisorganisatie met coördinatie, informatie en faciliteiten.

Afbeelding 6: het nationale crisisstelsel

Hoofdpijnen landelijk stelsel crisisbeheersing

Onderstaand is de MCCb (en de bijbehorende ambtelijke ondersteuning) op hoofdlijnen uitgewerkt, passend bij de context van dit regionaal crisisplan. Voor de volledige landelijke uitwerking wordt verwezen naar het Nationaal Handboek Crisisbeheersing (Ministerie van Justitie en Veiligheid/NCTV, 6 december 2022).

4.2.1 MCCB

De Ministeriële Commissie Crisisbeheersing (MCCb) is het politieke/bestuurlijke overleg voor rijksbrede besluitvorming bij (dreigende) crises. De commissie wordt in beginsel voorgezeten door de minister van Justitie en Veiligheid; de minister-president kan besluiten zelf voor te zitten. Afhankelijk van de crisis schuiven de relevante ministers (en eventueel staatssecretarissen) aan. Op uitnodiging kan ook de voorzitter van het IRBT met raadgevende stem deelnemen. Als alle 25 veiligheidsregio's betrokken zijn, is de voorzitter van het IRBT de voorzitter van het Veiligheidsberaad.

De ambtelijke voorbereiding en ondersteuning (o.a. ICCb/IAO en het NCC) is beschreven in in het Nationaal Handboek Crisisbeheersing (2022).

5. GRIP

Dit hoofdstuk beschrijft het op- en afschalen met GRIP binnen de regionale crisisorganisatie.

5.1 INLEIDING EN DEFINITIE

GRIP staat voor Gecoördineerde Regionale Incidentbestrijdingsprocedure. In deze procedure zijn afspraken vastgelegd over het opschalen en afschalen van de multidisciplinaire coördinatie bij incidenten, crises en rampen. GRIP vormt daarmee de basis voor zowel operationele als bestuurlijke opschaling en beschrijft welke teams, rollen en overlegstructuren worden geactiveerd per niveau.

Uit incidenten en oefeningen blijkt dat bij multidisciplinaire inzet behoefte ontstaat aan heldere coördinatie, taakverdeling en informatie-uitwisseling. GRIP voorziet hierin door – los van het aantal ingezette eenheden – te beschrijven wie wordt betrokken, waar wordt afgestemd en hoe de samenhang tussen operationele en bestuurlijke aansturing wordt georganiseerd.

GRIP beschrijft de systematiek om coördinatie en informatiebehoefte te organiseren en op elkaar af te stemmen, van routinematige incidenten tot een volledig opgeschaalde rampenbestrijdings- en crisisbeheersingsorganisatie.

GRIP beschrijft de basisstructuur voor multidisciplinaire coördinatie, maar sluit maatwerk niet uit. Afhankelijk van de aard, duur en bestuurlijke vraag kan de crisisorganisatie worden uitgebreid met aanvullende functionarissen of teams. **Gemeentelijke kernteams** zijn hiervan een voorbeeld: deze teams kunnen – met name bij langdurige en beleidsintensieve crises – worden ingevoegd in de crisisorganisatie om de afstemming en informatie-uitwisseling tussen gemeente en regionale crisisorganisatie (en vice versa) te versterken. Het inzetten van een gemeentelijk kernteam is daarmee niet gekoppeld aan één specifiek GRIP-niveau, maar volgt uit de behoefte aan capaciteit, continuïteit en verbinding.

De GRIP-procedure kan worden gestart wanneer sprake is van een (dreigend) incident, crisis of ramp waarbij een leidinggevende functionaris (ten minste op officiersniveau) van een betrokken discipline behoefte heeft aan gestructureerde multidisciplinaire coördinatie.

Opschaling binnen GRIP wordt beschreven met niveaus (van routine tot en met bovenregionale afstemming). Welk niveau passend is, hangt af van aard, omvang en impact van de situatie. De kerncriteria en bijbehorende basisbezetting zijn samengevat in de tabel verderop in dit hoofdstuk.

5.2 ALARMERING EN OPSCHALING VIA DE MELDKAMER

De meldkamer is het eerste knooppunt voor melding en alarmering. De werkwijze en rol van de meldkamer (incl. CaCo) is beschreven in hoofdstuk 3.1 (Meldkamer). In het kader van GRIP zijn met name de onderstaande afspraken relevant.

Afspraken multidisciplinair melding- en alarmering

- De meldkamer gaat over tot grootschalige alarmering op basis van de daarvoor geldende criteria en (scenario-)afspraken.
- Bij een grootschalige alarmering wordt de meldkamer door de CaCo aangestuurd.
- Bij een GRIP worden de functionarissen van de verschillende disciplines behorende tot de hoofdstructuur binnen twee minuten door de meldkamer gealarmeerd. Daarnaast worden de functionarissen van het hogere gelegen GRIP-niveau geïnformeerd.
- Binnen vijf minuten nadat is vastgesteld dat is voldaan aan de criteria voor grootschalige alarmering geeft de meldkamer, op grond van de beschikbare gegevens, een zo volledig mogelijke beschrijving van het incident aan de onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing en aan andere functionarissen of eenheden als bedoeld in artikel 2.2.3, tweede lid.⁶

5.3 LEIDING EN COÖRDINATIE

Het geven van leiding en het organiseren van coördinatie heeft tot doel om de mono- en multidisciplinaire processen zo optimaal mogelijk te laten verlopen. Leiding en coördinatie is daarmee een middel, geen doel op zich.

Basisafspraken leiding en coördinatie

- Er wordt geen vaste vergaderfrequentie voorgeschreven; afstemming vindt plaats naar behoefte.
- De outcome van de crisisorganisatie staat centraal (zie prestatie-eisen).
- Van de kolommen wordt verwacht dat zij elkaar actief ondersteunen door elkaar aan te spreken en te bevragen, ook buiten het overleg om.
- Spoedeisende besluiten worden zo mogelijk binnen 15 minuten genomen.
- Uitgangspunt is commandovoering over maximaal twee lagen; elke extra laag leidt tot vertraging en zet de slagvaardigheid onder druk.

Proces van opschaling

Opschaling sluit zoveel mogelijk aan bij de normale werkwijze van brandweer, geneeskundige zorg, gemeenten, politie en meldkamer. Met minimale wijzigingen kan een inzet doorgroeien van kleinschalig naar grootschalig. Daarom is het essentieel dat op ieder moment duidelijk is waar verantwoordelijkheden en afstemmingslijnen lopen.

Wanneer de situatie daarom vraagt, wordt opgeschaald naar een passende GRIP-fase om multidisciplinaire coördinatie en eenduidige aansturing te organiseren.

Binnen VRT kan, afhankelijk van de situatie, direct worden opgeschaald van GRIP 1 naar GRIP 3. GRIP 2 wordt in deze systematiek gebruikt voor scenario's zonder duidelijk brongebied (bijvoorbeeld een stroomstoring), waarbij wel een ROT nodig is maar geen CoPI of crisisteam.

Per GRIP-fase zijn opschalingscriteria opgenomen. Ter verduidelijking zijn criteria en (start)bezetting samengevat in de tabel op de volgende pagina. Uitgangspunt is dat bij alarmering wordt uitgegaan van de bij het gekozen GRIP-niveau behorende basisbezetting. Aanvullende functionarissen en/of teams (bijvoorbeeld extra Algemeen Commandanten of stafsecties) worden alleen gealarmeerd wanneer dit expliciet wordt benoemd, zowel multidisciplinair als monodisciplinair. Ook worden functionarissen van hogere GRIP-niveaus geïnformeerd (zie ook 5.3). Dit sluit aan bij het principe van functioneel alarmeren: zo klein mogelijk starten, maar zonder terughoudendheid opschalen wanneer snelheid, veiligheid of maatschappelijke impact daarom vraagt.

Binnen VRT worden hiervoor geen specifieke operationele voorbereidingen getroffen; de operationele diensten spreken daarom van 'routine' en niet van 'GRIP 0'. De multidisciplinaire crisisorganisatie (teams, taken en functionarissen) is uitgewerkt in hoofdstuk 3 van dit crisisplan.

COÖRDINATIE NIVEAU	OMSCHRIJVING	CRITERIA	BEVOEGD TOT OPSCHALEN	BASIS BEZETTING TEAMS
Routine (GRIP 0)	'Motorkap- overleg' plaats incident: het sluit aan bij de dagelijkse werkwijze.	▪ Multidisciplinaire afstemming is gewenst.	N.v.t.	
GRIP 1	Operationele bestrijding van het incident in zowel bron- en effectgebied. De parate diensten werken multidisciplinair samen op de plaats van het incident. Het CoPI wordt voor-gezet door de Leider CoPI.	▪ Multidisciplinaire afstemming met eenhoofdige aansturing is nodig. ▪ Noodzaak tot- en behoefte aan coördinatie op operationele processen. ▪ In een rampbestrijdingsplan is bepaald om bij specifieke incidenten GRIP 1 af te kondigen.	▪ CaCo ▪ Leider CoPI ▪ OvD's	▪ CoPI ▪ Operationeel Leider wordt geïnformeerd. ▪ Burgemeester wordt geïnformeerd. ▪ Algemeen commandanten worden geïnformeerd. ▪ Operationele staf wordt geïnformeerd.
GRIP 3	Bedreiging van het welzijn van (grote groepen van) de bevolking: de burgemeester heeft het opperbevel. Hij/zij is politiek en bestuurlijk verantwoordelijk en heeft de zeggenschap over een ieder die aan de bestrijding van de ramp of crisis deelneemt. Hij/zij laat zich bijstaan door het crisisteam. Hier vindt de strategische afstemming plaats. De operationele leiding wordt ingevuld door de Operationeel Leider in het crisisteam.	▪ Er is sprake van een bedreiging van het welzijn en/of veiligheid van (grote groepen van) de bevolking en acute voorlichting aan de bevolking belangrijk is.. ▪ Er is (naar verwachting) sprake van maatschappelijke en politiek-bestuurlijke impact, veelal met belangstelling van regionale en landelijke media. ▪ Noodzaak tot - en behoefte aan coördinatie op strategische processen op bestuurlijk niveau.	▪ Operationeel Leider ▪ Burgemeester	▪ Crisisteam ▪ Operationele staf ▪ Algemeen commandanten worden gealarmeerd
GRIP 4	Gemeentegrens-overschrijdend, eventueel schaarste: in geval van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, is de voorzitter van de VRT voor de rampenbestrijding en crisisbeheersing in de betrokken gemeenten, bevoegd een aantal taken van de betrokken burgemeesters uit te voeren. De voorzitter laat zich bijstaan door een regionaal crisisteam.	▪ In een rampbestrijdingsplan is bepaald om bij specifieke incidenten GRIP 4 af te kondigen. ▪ Noodzaak tot - en behoefte aan gecoördineerde/eenhoofdige bestuurlijke leiding. ▪ Strategische afwegingen op bovengemeentelijk niveau zijn noodzakelijk.	▪ Voorzitter veiligheidsregio (doorgaans afgestemd met de Operationeel Leider)	▪ Regionaal Crisisteam ▪ Operationele staf ▪ Algemeen commandanten worden geïnformeerd.
GRIP 2	Er is alleen een ROT en geen CoPI of crisisteam. Denk hierbij aan risicovol weer of scenario zonder brongebied	▪ Er is geen brongebied.	▪ CaCo ▪ Leider CoPI ▪ Operationeel Leider	▪ ROT ▪ Operationele staf

IRBT	Bij bovenregionale crises vindt bestuurlijke afstemming plaats via een Interregionaal Beleidsteam (IRBT). Deze vorm van afstemming maakt geen formeel onderdeel uit van de GRIP-systematiek; hoewel GRIP als systematiek is verankerd binnen de crisis-beheersing, bestaat er geen formeel GRIP-niveau 5. In de praktijk wordt deze situatie echter soms wel als GRIP 5 aangeduid	Er is sprake van behoefte aan bovenregionale bestuurlijke afstemming en coördinatie.	Voorzitter veiligheidsregio in afstemming met voorzitters betrokken veiligheidsregio's.	- Regionaal crisisteam - Operationele staf - Algemeen commandanten worden geïnformeerd. Als de VRT (nog) niet is opgeschaald vindt afstemming plaats tussen de voorzitter VRT en de dienstdoende OL om de bezetting van de teams in de eigen regio te bespreken.
------	---	--	---	---

Mandatering afkondiging GRIP

De bevoegdheid om een GRIP-niveau af te kondigen (opschaling) ligt bij verschillende functionarissen:

- De hoogst leidinggevende functionaris (ten minste officiersniveau) van een betrokken discipline kan, vanuit de operationele organisatie, opschaling initiëren.
- De meldkamer (centralist) kan opschalen volgens vooraf vastgestelde scenario's, als dit in planvorming (bijvoorbeeld coördinatieplannen of rampbestrijdingsplannen) is vastgelegd.
- De Calamiteitencoördinator (CaCo) kan vanuit de meldkamer opschalen tot en met GRIP 2.
- De Leider CoPI kan opschalen tot en met GRIP 2.
- De burgemeester kan bestuurlijk opschalen naar GRIP 3.
- De Operationeel Leider kan, indien de situatie daarom vraagt, elke vorm van opschaling initiëren en voorbereiden. Bestuurlijke opschaling naar GRIP 4 vindt plaats door de voorzitter van de veiligheidsregio, na – waar mogelijk – afstemming met de Operationeel Leider.
- De voorzitter van de veiligheidsregio kan bestuurlijk opschalen naar GRIP 4.
- Bij bovenregionale opschaling besluiten de voorzitters van de betrokken veiligheidsregio's gezamenlijk om in een IRBT af te stemmen.

Voorafgaand aan een bestuurlijke opschaling door burgemeester of voorzitter veiligheidsregio vindt, waar mogelijk, afstemming plaats met de dienstdoende Operationeel Leider.

Voor specifieke scenario's wordt verwezen naar de betreffende rampbestrijdingsplannen en coördinatieplannen.

Proces van afschaling

Als de omstandigheden het toelaten, wordt afschaling voorbereid. Afschaling is het proces waarbij de crisisorganisatie teruggaat naar een lager GRIP-niveau of naar routine. Afschaling van (delen van) de crisisorganisatie vindt pas plaats nadat hierover afstemming heeft plaatsgevonden met de nog actieve teams. Wanneer een team wordt opgeheven, zorgen de teamleden voor overdracht van lopende zaken en informeren zij hun collega's over de actuele stand van zaken.

Ook kan een GRIP-niveau in stand blijven terwijl bepaalde teams of functionarissen niet langer nodig zijn. Om te voorkomen dat kolommen afschalen zonder onderlinge afstemming, kan een team alleen worden opgeheven met toestemming van de leiding van het nog actieve team. Vanaf GRIP 1 draagt het CoPI zorg voor een goede overdracht aan de gemeente en/of (externe) partners door middel van het Overdrachtsformulier CoPI. Dit wordt opgesteld onder leiding van de Leider CoPI en vastgelegd door de OvD-IM. De OvD-BZ zorgt voor de overdracht van het formulier en acties aan de getroffen gemeente.

In de overdracht worden in ieder geval afspraken gemaakt over:

- het tijdstip van afschalen;

- wie ambtelijk verantwoordelijk is voor de nog uit te voeren taken;
- welke werkzaamheden/processen al zijn uitgevoerd en welke nog uitgevoerd moeten worden;
- welke (externe) instanties nog werkzaam zijn in het bron- en/of effectgebied.

Voordat bestuurlijke en operationele teams geheel worden ontbonden, wordt vanaf GRIP 3 aan het (R)CT een advies nafase voorgelegd. Hierin staan onder meer de doelstellingen voor de nafase, uitgangspunten en de thema's, openstaande actiepunten

uit bron- en effectgebied (van alle disciplines). Na vaststelling in het (R)CT kan formeel worden afgeschaald. De getroffen gemeente(n) is/zijn vervolgens verantwoordelijk voor definitieve vaststelling in het college van B&W en voor de uitvoering van het plan van aanpak voor de nafase.

De leidinggevende van de actieve teams neemt het initiatief tot afschaling. Afhankelijk van het opgeschaalde niveau zijn dit de Leider CoPI, de Operationeel Leider, de burgemeester of de voorzitter veiligheidsregio.

Aflossing

Bij een langdurig incident is het van belang dat teams optimaal blijven functioneren. De leidinggevendenden van de verschillende disciplines zijn verantwoordelijk voor het tijdig laten vervangen van hun ingezette functionarissen. Waar nodig kan de meldkamer ondersteunen bij het alarmeren van vervangende functionarissen. Bij aflossing dient rekening te worden gehouden met een maximale inzetduur van 8 uur. Uiteraard is het maximaal te werken aantal uren afhankelijk van het tijdstip van alarmeren.

6. Processen

Dit hoofdstuk geeft een compact overzicht van de hoofdprocessen per kolom. Daarnaast zijn de ondersteunende processen Informatiemanagement en Ondersteuning opgenomen. Waar in de kolomtabellen 'Ondersteuning' staat, gaat het om ondersteuning binnen de betreffende kolom; paragraaf 6.2 beschrijft de kolom-overstijgende ondersteuning, waaronder interregionale bijstand. Informatiemanagement wordt daarbij niet als 'zesde kolom' in de tabellen weergegeven, maar afzonderlijk beschreven als ondersteunend proces (zie paragraaf 6.1). Ondersteuning (waaronder interregionale bijstand) is opgenomen als ondersteunend proces (zie paragraaf 6.2). De volledige procesbeschrijvingen en werkinstructies (mono- en multidisciplinair) zijn uitgewerkt in het Regionaal Crisisplan deel II; de opbouw en benaming in dit hoofdstuk sluiten daarop aan.

1. Primaire Hulpverleningsprocessen
2. Informatiemanagement
3. Ondersteuning

De processen worden hieronder op hoofdlijnen weergegeven. De verdere uitwerking is te vinden in deel II van het Regionaal Crisisplan.

BEVOLKINGSZORG

Publieke zorg (Samenleving)

- Opvang
- Voorzien in primaire levensbehoeften
- Verplaatsen van mens en dier

Omgevingszorg (Fysiek Domein)

- Milieubeheer
- Ruimtebeheer
- Bouwbeheer

Informatie

- Informatievoorziening
- Het organiseren van verwanteninformatie

Ondersteuning

- Bestuursondersteuning
- Facilitaire ondersteuning

Preparatie Nafase

POLITIEZORG

Ordehandhaving

- Crowdmanagement
- Crowdcontrol
- Riotcontrol (relbestrijding)
- Ontruimen

Opsporing

- Grootschalige opsporing
- Opsporingsexpertise
- Recherchemaatregelen
- Interventie

Opsporingsexpertise

- Onderhandelen
- Observatie
- Specialistische ondersteuning
- Specialistische opsporing
- Aanhoudings- en ondersteuningsteam

Mobiliteit

- Verkeersgeleiding
- Verkeerstoezicht
- Verkeershandhaving
- Verkeersadvisering

Bewaken en Beveiligen

- Personen
- Objecten
- Diensten
- CBRN-Explosieven veiligheid

Interventie

- Aanhouding en ondersteuning

Communicatie

- Actueel omgevingsbeeld op basis van een omgevingsanalyse
- Opstellen van en adviseren over de communicatiestrategie
- Coördinatie van de interne en externe communicatie
- Afstemming met (crisis)partners

Handhaven Netwerken

- Publieke netwerken
- Private netwerken
- Netwerken
- Maatschappelijke instanties of emergente groepen

BRANDWEERZORG

Bron- en Emissiebestrijding

Grootschalige ontsmetting

Grootschalige redding

Informatie

Ondersteuning

GENEESKUNDIGE ZORG

Acute gezondheidszorg

- Triage
- Treatment
- Transport

Publieke gezondheidszorg

- Psychosociale hulpverlening
- Infectieziektebestrijding
- Medische milieukunde
- Gezondheidsonderzoek

Informatie

Ondersteuning

CRISISCOMMUNICATIE

- Analyse en advies
- Redactie & Woordvoering

Informatie

Ondersteuning

INFORMATIEMANAGEMENT

Definitie informatiemanagement

Informatiemanagement tijdens crisissituaties is een cyclisch proces van het effectief en efficiënt organiseren van de informatievoorziening binnen en tussen crisistaven. Doel is dat eenieder binnen de crisisorganisatie tijdig kan beschikken over actuele en gevalideerde informatie om op zijn niveau leiding te kunnen geven, af te stemmen, te controleren en bij te sturen. Dit om de crisisorganisatie op essentiële punten een gedeeld beeld te geven en tijdig in staat te stellen de crisis te bestrijden. Dit is meer in detail uitgewerkt in deel II van het Regionaal Crisisplan.

Het informatiemanagement wordt ondersteund door het Veiligheidsinformatieknooppunt (VIK), als onderdeel van het Informatie- en Operationeel Centrum (IOC), en is beschikbaar in de koude, lauwe en warme fase.

Ondersteuning

Ondersteuning tijdens crisissituaties richt zich op het ondersteunen van de inwoners en de hulpverleners ter plaatse. Dit kan door middel het verzorgen van extra functionarissen en materieel.

Aflossing (zie hoofdstuk 5)

Afspraken over aflossing binnen de crisisorganisatie zijn uitgewerkt in hoofdstuk 5 (GRIP), paragraaf 'Aflossing'.

Interregionale bijstand

In eerste instantie wordt voor bijstand een beroep gedaan op de aangewezen functionarissen van VRT. Als dat niet mogelijk is, kan een bijstand verzoek worden gedaan bij de buurregio en/of het Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum (LOCC).

7. Crisispartners

In elke crisis stemt de crisisorganisatie haar activiteiten af met die van tal van andere overheden en externe partners. Met welke partijen wordt samengewerkt, hangt direct samen met de aard, duur en omvang van het incident. Bij wet is vastgelegd dat in het Regionaal Crisisplan afspraken met crisispartners over risico- en crisisbeheersing worden opgenomen.

Veiligheidsregio Twente heeft, tegen de achtergrond van de bestuurlijke netwerkkaarten crisisbeheersing, afspraken gemaakt met ketenpartners. Deze netwerkkaarten beschrijven voor verschillende scenario's welk bevoegd gezag primair aan zet is en via welke bestuurlijke en operationele lijnen wordt afgestemd. Zij vormen een belangrijk kader voor de samenwerking tijdens multidisciplinaire inzet.

In crisissituaties werken verschillende bevoegdheden en verantwoordelijkheden samen. De veiligheidspartners opereren daarbij binnen twee bestuurlijke lijnen: de **algemene keten** en de **functionele keten**.

Algemene keten

De algemene keten bestaat uit de bestuurlijke gezagslijn van burgemeester, voorzitter veiligheidsregio en minister van Justitie en Veiligheid. Binnen deze lijn is het lokale of regionale gezag primair verantwoordelijk voor de openbare orde, rampenbestrijding en crisisbeheersing. VRT is binnen deze keten leidend in de coördinatie van de multidisciplinaire inzet, tenzij wettelijke bepalingen anders voorschrijven.

Functionele keten

Naast de algemene keten kennen sommige crises een bevoegd gezag dat voortkomt uit specifieke wettelijke taken, zoals bij het Openbaar Ministerie (OM), de waterschappen of beheerders van vitale infrastructuur. In deze functionele keten heeft de betreffende organisatie een eigen mandaat en bevoegdheden die, afhankelijk van het scenario, kunnen prevaleren boven de algemene keten. De veiligheidsregio werkt in dergelijke situaties ondersteunend binnen de kaders van deze functionele bevoegdheid.

Bestuurlijke netwerkkaarten

De samenwerking tussen de algemene en functionele keten is uitgewerkt in de bestuurlijke netwerkkaarten crisisbeheersing. De afspraken in dit hoofdstuk sluiten hierbij aan en vormen de basis voor de samenwerking tussen de veiligheidsregio en haar

ketenpartners tijdens multidisciplinaire incidenten.

In de volgende paragrafen worden de belangrijkste crisispartners beschreven, inclusief hun rol, verantwoordelijkheden en wijze van samenwerking binnen zowel de algemene als de functionele keten.

7.1 OPENBAAR MINISTERIE (OM)

In situaties van gijzeling, ontvoering, continuïteit strafrechtspleging en – uitvoering is het Openbaar Ministerie (OM) het bevoegde gezag dat primair aan zet is. In situaties waarin het OM zichzelf primair aan zet acht, eist het vanuit zijn verantwoordelijkheidsdomein een belangrijke (zo niet doorslaggevende) rol op in de regionale crisisorganisaties. In deze situatie is de gezagsrol van de hoofdofficier van justitie op basis van artikel 13 Politiewet leidend. De voorzitter van de crisisorganisatie stemt maatregelen ter handhaving van de openbare orde af met de hoofdofficier. Desgewenst vindt de afstemming plaats in een apart (regionaal) driehoeksoverleg. Daarbij houdt het OM rekening met de maatschappelijke impact en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de (lokale) overheid. In situaties waarin het OM secundair betrokken is (denk aan openbare orde, rampen en zware ongevallen) stelt het OM zich ondersteunend op in de (regionale) crisisorganisatie. Het OM heeft zijn planvorming afgestemd op het Regionaal Crisisplan.

7.2 WATERZORG

Nederland kent twee waterbeheerders: Rijkswaterstaat, beheerder van de rijkswateren en de waterschappen, beheerders van de regionale wateren. Daarnaast voeren ook provincies en gemeenten taken uit in het waterbeheer. Gezamenlijk hebben de organisaties de volgende zorgplicht:

- Beheer waterkwantiteit: met als doel zorgen voor een veilige waterstand en wateroverlast en droogte tegen te gaan.
- Beheer waterkwaliteit: met als doel de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater zo goed mogelijk te beschermen.
- (vaar)wegenbeheer: met als doel het scheepvaartverkeer veilig, vlot en betrouwbaar te maken.

7.2.1 WATERSCHAPPEN

De waterschappen zijn verantwoordelijk voor de waterstaatkundige verzorging in hun beheergebied. Zij zorgen voor droge voeten, voldoende water en schoon water. Dit omvat onder andere

- Waterkeringen beheren: het onderhouden en versterken van dijken en keringen om overstromingen te voorkomen.
- Peilbeheer: het beheren van de waterstand in sloten, beken, kanalen en rivieren (oppervlaktewater) door inzet van gemalen, sluizen en stuwen.
- Beheer waterkwaliteit: het bewaken en verbeteren van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater.
- Zuiveringsbeheer: het zuiveren van (stedelijk) afvalwater dat via huishoudens en bedrijven in het riool terechtkomt
- (Vaar)wegenbeheer: toezien op het scheepvaartverkeer

In Twente beheert waterschap Vechtstromen ongeveer 90 procent van het oppervlakte- en grondwater. De rest wordt beheerd door de waterschappen Rijn en IJssel en Drents Overijsselse Delta. Tijdens crisis fungeert Vechtstromen als eerste aanspreekpunt en kan het de andere waterschappen (tijdelijk) vervangen, maar neemt niet de bevoegdheden over.

De OvD's van de waterschappen zijn 24/7 bereikbaar en beschikbaar. In het convenant tussen de waterschappen en VRT zijn afspraken over de bestrijding vastgelegd. Een verdere toelichting op de werkwijze van de waterschappen is terug te vinden in de crisisplannen van de waterschappen. De Operationeel Leiders van de betrokken waterschappen worden gealarmeerd bij een GRIP 2 situatie.

7.2.2. RIJKSWATERSTAAT

Rijkswaterstaat is eveneens partners in de waterzorg. Zij zijn verantwoordelijk voor het beheer van de Twentekanalen. Onder het beheer van deze kanalen valt ook het nautisch verkeersmanagement en beheer waterkeringen.

7.2.3. PROVINCIE EN GEMEENTEN

Binnen de waterzorg zijn provincies verantwoordelijk voor de grondwatervoorraden, de vergunningen van grote grondwateronttrekkingen (industriële en voor drinkwater), zwemwater en in sommige gevallen vaarwegbeheer. Gemeenten hebben een zorgplicht voor de riolering, het afvoeren regenwater stedelijk gebied, het grondwater in stedelijk gebied en zijn bevoegd gezag voor 'indirecte' lozingen.

7.3 DEFENSIE

Defensie kan steunverlening of bijstand verlenen. Eén van de hoofdtaken van Defensie is civiele autoriteiten te ondersteunen bij rampen en crisis. Deze ondersteuning bestaat uit:

- structurele taken zoals explosievenopruiming (EODD), CBRN-RE, Bewaken & Beveiligen in het kader van Terrorisme in Nederland (BB TIN), Koninklijke Marechaussee, bijzondere bijstandseenheden en het calamiteitenhospitaal;

- militaire bijstand op grond van de Politiewet 2012, bestaande uit;
 - bijstand bij handhaving van de openbare orde en veiligheid (HOOV);
 - bijstand bij de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde (SHRO);
- militaire bijstand op grond van de Wet Veiligheidsregio's art. 51;
- militaire steunverlening in het openbaar belang (MSOB, MP 11-10, 2007).

De catalogus Nationale Operaties beschrijft de capaciteiten die Defensie gegarandeerd binnen vastgestelde termijnen aan civiele autoriteiten beschikbaar kan stellen. Het aanvragen van een te bereiken effect heeft de voorkeur en een grotere kans van slagen.

Het convenant tussen VRT, Eenheid Oost van de Nationale Politie en Defensie bevat regio specifieke samenwerkingsafspraken. De dienstdoende Regionaal Militair Operationeel Adviseur (RMOA) is vanuit Defensie 24/7 bereikbaar en beschikbaar voor militair advies over bijstand, steunverlening en overige militaire onderwerpen. Deze functionaris heeft een opkomsttijd van maximaal 2 uur. De Regionaal Militair Beleidsadviseur (RMBA) kent geen piket, maar een vrije instroom.

7.6 CONVENANTEN

Overzicht regio specifieke convenanten, dienstverleningsovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten met ketenpartners van Veiligheidsregio Twente. De monodisciplinaire afspraken die elke kolom heeft gemaakt worden verder uitgewerkt door de kolom zelf in de procesbeschrijvingen/draaiboeken. Deze zijn dan ook niet opgenomen in onderstaande tabel.

PARTNER	STATUS
Waterschappen en Rijkswaterstaat	Vastgesteld
Defensie	Vastgesteld
RTV Oost	Vastgesteld
Drinkwaterbedrijf Vitens	Vastgesteld
Netbeheerders GAS en Electra	Vastgesteld
Spoor Pro Rail	Vastgesteld
Telekom	Vastgesteld
Provincie (weg- en waterbeheerder)	Vastgesteld

7.7 GRENDOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING

Twente is een grensregio die met ongeveer de helft van zijn grens raakt aan buurland Duitsland. Bijzonder daarbij is, dat Twente grenst aan twee Duitse deelstaten, Nordrhein-Westfalen en Niedersachsen. Deze 'Bundesländer' maken weliswaar deel uit van één Duitsland, maar verschillen tegelijkertijd wel in o.a. wetgeving en organisatie.

In het verleden hebben noodsituaties rond o.a. stroomuitval en natuurbranden aangetoond dat de effecten gemakkelijk een landgrensoverschrijdend karakter hebben. Daarnaast ligt ongeveer 20 kilometer over de grens met Duitsland, net buiten de gemeente Lingen, het Kernkraftwerk Emsland (KKE) met een vermogen van 2.000 MeW, waarvan de risicocontouren tot in Twente reiken. Dit maakt samenwerking met onze Oosterburen noodzakelijk.

Op operationeel gebied zijn er diverse afspraken. Zo heeft de brandweer diverse convenanten afgesloten waarin afspraken zijn gemaakt over de operationele grenzen. De GHOR heeft een publiekrechtelijk convenant grensoverschrijdende samenwerking

ambulancehulpverlening tussen Kreis Borken en Ambulance Oost (2005). In dit convenant wordt geregeld dat bij een ongeval of acute ziekte op de snelst mogelijke wijze verantwoorde en adequate medische hulp wordt geboden, onafhankelijk van de plaats van het incident. Het verzoek tot (grensoverschrijdende) hulp wordt geregeld via de meldkamers in Apeldoorn (MKON) en Borken. Het convenant heeft met name werking in de gemeente Gronau, de gemeente Losser en het kerkdorp Overdinkel. Een dergelijk convenant is ook gesloten tussen de Ambulance Oost en de Grafschaft Bentheim.

Voor de 'lauwe fase' zijn er afspraken gemaakt om elkaar van informatie te voorzien. Er zijn contactpersonen aangewezen aan beide kanten van de grens die zorgen dat informatie gedeeld kan worden over situaties die mogelijk een crisis kunnen worden.

VRT heeft grensliaisons aangewezen, deze liaisons kunnen naar elkaars crisisorganisatie worden gestuurd, zodat we snel over de juiste informatie beschikken. De grensliaison functie is gekoppeld aan de die van de leider CoPI en de beleidsondersteuner. Er gaan dus altijd twee mensen naar Duitsland.

Bijlage 1 Prestatie-eisen

De hieronder genoemde prestaties zijn richtinggevend, waarvan op basis van professionaliteit kan worden afgeweken.

ALARMERING (OOK BIJ OPSCHALING)

- Binnen twee minuten nadat is vastgesteld dat is voldaan aan de criteria voor grootschalige alarmering (bijv. GRIP-situaties), begint de meldkamer met de alarmering.
- De alarmering is erop gericht om zo snel mogelijk de juiste mensen en middelen te mobiliseren. Uitgangspunt is functioneel alarmeren: start met de basisbezetting die past bij het (verwachte) GRIP-niveau en schaal gericht op wanneer de situatie daarom vraagt. Bij twijfel geldt: liever tijdig opschalen en alarmeren dan te laat.

LEIDING EN COÖRDINATIE

- Leidinggevendenden kunnen hun organisatie daadkrachtig en improviserend inzetten met daar waar nodig en mogelijk gebruik van spontane hulp.
- Topbesluiten worden binnen 15 minuten genomen.
- Leidinggevendenden of teams zijn in staat te sturen op resultaten behorend bij het voorliggende scenario en zijn in staat de benodigde maatregelen behorend bij voorliggend scenario te nemen.

ACUTE GEZONDHEIDSZORG

- De meldkamer ambulancedienst bepaalt, binnen 3 minuten na alarmering het eerste beeld. De meldkamer ambulancedienst vormt het beeld in de beginfase aan de hand van informatie van burgermeldingen en de eerste aankomende ambulance.
- Eerste ambulance geeft binnen vijf minuten na aankomst het eerste beeld, inclusief opschaling.
- Bij meerdere zwaargewonde slachtoffers bepaalt de eerste ambulance het gewondenbeeld. Aan de hand van dit beeld maakt de ambulancedienst waar mogelijk gebruik van redzame inwoners en improviseert waar het nodig is.
- Binnen 30 minuten na alarmering is door de OvD-G, de leiding en coördinatie van de acute hulpverlening opgestart en hierbij sluit hij, indien mogelijk, aan bij burgerinitiatieven.
- De meldkamer ambulancedienst levert binnen 5 minuten na melding van de eerste ambulance een eerste beeld aan ziekenhuizen, zodat de ziekenhuizen vanuit hun eigen verantwoordelijkheid kunnen opschalen en in staat zijn de gewonden adequaat op te vangen.

- De GHOR informeert, indien nodig en/of bij wijzigingen, de ziekenhuizen en huisartsen over het verloop van het incident, zodat voortdurend het juiste beeld bestaat bij de betrokken partijen, om zo adequate zorg te kunnen blijven leveren.

ACUTE BRANDWEERZORG

- De eerste eenheid ter plaatse geeft binnen 5 minuten een beeld inclusief opschalingsbehoefte.
- De eerste eenheden organiseren redzame inwoners om zich heen. Deze mensen worden bijvoorbeeld ingezet om inwoners te alarmeren en te zorgen dat mensen uit het benedenwindse gebied zijn.
- Waarschuwing van de bevolking via een NL Alert of WAS-paal vindt plaats binnen 10 minuten na het besluit om op die wijze te communiceren.
- Binnen 30 minuten na alarmering is door de OvD-B, de leiding en coördinatie van de acute hulpverlening opgestart en hierbij sluit hij, indien mogelijk, aan bij burgerinitiatieven.

ZELFREDZAMEN

- Zelfredzame betrokkenen worden gestimuleerd of waar nodig gefaciliteerd bij het zelfstandig voorzien in hun opvang en verzorging.
- Door middel van publieksinformatie (het geven van handelingsperspectieven op basis van feitelijke informatie) stimuleren we dat mensen zelfstandig de plaats van het incident verlaten en zelf tijdelijk opvang zoeken bij familie of vrienden. Zo nodig door het beschikbaar stellen van communicatiemiddelen (mobiele telefoons, internet), zodat betrokkenen zelf contact kunnen opnemen met hun verwanten.
- Daar waar nodig en mogelijk worden redzame inwoners in staat gesteld om een bijdrage te leveren bij de opvang en verzorging.

VERMINDERD ZELFREDZAMEN

- Hulpverleners, zoals de brandweer en politie, maken eerst gebruik van de spontane opvang.
- Daar waar mogelijk wordt aangesloten bij de maatregelen die door redzame omstanders zijn geïnitieerd. Als de spontane opvang voldoet, sluit de gemeente hierbij aan.
- Passende opvang en verzorging wordt uiterlijk drie uur na aanvang van het incident geleverd. Dat wil zeggen dat ten minste onderdak, drinken en voedsel, sanitaire voorzieningen en toegang tot informatie en als aan de orde een slaapplek of EHBO is georganiseerd.
- Als de spontane opvanglocatie niet langer voldoet, wordt passende opvang en verzorging georganiseerd voor deze doelgroep.
- Er wordt, als aan de orde, tijdelijke huisvesting geregeld. Het gaat hierbij om de mensen waarvan duidelijk is dat ze niet terug kunnen keren naar hun woning en ook niet ondergebracht kunnen worden bij familie/vrienden. Qua locatie kan gedacht worden aan hotel, vakantiepark of sporthal (bij grote omvang). Dit wordt afgestemd met de getroffen gemeente, woningcorporatie en/of Stichting Salvage.

VERWANTENINFORMATIE (SIS | IK ZOEK MIJN NAASTE)

- Als er sprake is van grote informatiebehoefte door verwanten kan SIS worden geactiveerd door de Algemeen Commandant Bevolkingszorg. Uitvoering wordt gedaan door de front-office SIS. Deze kan binnen 5 minuten na activering operationeel zijn. Contactpersoon is de HIN Bevolkingszorg.
- Algemeen Commandant Crisiscommunicatie zorgt voor de publicatie van het nummer voor verwantencontact. Het boegbeeld legt als onderdeel van de duiding uit hoe het proces 'informerende van verwanten' is georganiseerd en welke problematiek dit met zich meebrengt (waaronder zorgvuldigheid versus snelheid).

FEITELIJKE INFORMATIE

- De overheid stimuleert vooraf en tijdens crisis dat betrokkenen zichzelf en elkaar informeren. Van belang is om vooraf te investeren in de zelfredzaamheid van inwoners.

- Feitelijke informatie geven. Uiterlijk 30 minuten na aanvang van het incident wordt feitelijke informatie beschikbaar gesteld aan betrokkenen, zodat zij zelfredzaam kunnen handelen (handelingsperspectief). Zelfredzame mensen kunnen hier (naar eigen inzicht) naar handelen.
- Iedere 30 minuten wordt via de social media en op geëigende momenten via andere middelen, mede op basis van behoeften van betrokkenen, feitelijke informatie beschikbaar gesteld. Indien nodig worden concrete handelings-perspectieven geboden.

DUIDEN

- Het boegbeeld (burgemeester of voorzitter veiligheidsregio) geeft binnen een uur na aanvang van het incident duiding aan de crisis door afhankelijk van de situatie inwoners op te roepen tot (zelf)redzaamheid.
- Iedere twee uur daarna duidt het boegbeeld, afhankelijk van de situatie, opnieuw de crisis.

HANDELINGSVERPLICHTING

- Indien nodig worden concrete instructies verstrekt aan de betrokkenen met als doel schadebeperking. Het geven van een handelingsverplichting gaat verder dan een handelingsperspectief, in die zin dat dit moet worden opgevolgd.
- Voor spoedeisende ontruiming geldt dat brandweer en politie de beslissing nemen zodra het gevaar duidelijk wordt en de ontruiming van gebouwen binnen een half uur is voltooid en die van gebieden binnen een uur.
- Andere handelingsverplichting worden op basis van een noodbevel of noodverordening door de burgemeester opgelegd op basis van advies. Een besluit over een spoedeisende handelingsverplichting wordt binnen een kwartier na advies door de burgemeester genomen.

NAFASE

- Betrokkenen worden gestimuleerd om via de reguliere weg contact te zoeken met de benodigde hulpverlenende instantie(s) voor de nafase.
- Betrokkenen die zich bij de overheid melden voor (een vorm van) herstel/nazorg worden gefaciliteerd bij het in contact komen met de desbetreffende hulpverlenende instantie(s).
- Zo spoedig mogelijk nadat de acute fase van de crisis is afgerond (normaliter binnen 24 uur) is een advies voor de nafase opgesteld met als doel het zorgdragen voor een goede overdracht naar de getroffen gemeente(n), waarin aandacht is voor:
 1. bestuurlijke uitgangspunten;
 2. interne procesorganisatie en zorg aan de eigen organisatie;
 3. af te ronden korte termijn acties;
 4. langdurige onderwerpen uit het adviesformat die van toepassing zijn;
 5. communicatie, evaluatie en verantwoording over de crisis.
- In het advies/overdrachtsdocument nafase komen de Doelen, Rollen, Uitgangspunten en Thema's nafase terug. Dit document wordt ter goedkeuring voorgelegd aan het (Regionaal) Crisisteam. Een vastgesteld advies nafase door het college van B&W geldt als prestatienorm.

INFORMATIEMANAGEMENT

- Binnen vijf minuten nadat is vastgesteld dat is voldaan aan de criteria voor grootschalige alarmering geeft de meldkamer, op grond van de beschikbare gegevens, een zo volledig mogelijke beschrijving van het incident aan de onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing en aan andere functionarissen of eenheden als bedoeld in artikel 2.2.3, tweede lid.
- Bij een niet acute crisis ligt het initiatief voor het startbeeld bij de veiligheidsregio.
- Het informatiemanagement is in staat om de crisisorganisatie adequaat te ondersteunen bij haar slagvaardig optreden. Dat wil zeggen dat beschikbare informatie zo snel mogelijk wordt doorgegeven aan diensten die hier operationeel 'iets' mee kunnen.

- Er wordt een totaalbeeld opgesteld dat bestaat uit de beschikbare gegevens over:
 1. het incident;
 2. de hulpverlening;
 3. de prognose en de aanpak;
 4. de getroffen maatregelen en de resultaten ervan.
- Het totaalbeeld wordt langs geautomatiseerde weg zo spoedig mogelijk en voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is geverifieerd, beschikbaar gesteld aan de onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing, andere bij de ramp of crisis betrokken partijen, voor zover zij deze gegevens nodig hebben voor de uitvoering van hun taken en bevoegdheden, en de minister.
- De onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing, bedoeld in artikel 2.1.1 onderdelen a/e, houden bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing een eigen beeld bij.
- Het eigen beeld bestaat uit de beschikbare gegevens over de ontwikkeling en effecten van een incident, de risico's voor de veiligheid van de hulpverleners en de personen in het getroffen gebied, de aanpak van het incident en de daarvoor benodigde mensen en middelen.
- De gegevens worden nadat zij beschikbaar zijn binnen tien minuten verwerkt in het eigen beeld en voor zover mogelijk geverifieerd.
- De gegevens worden langs geautomatiseerde weg beschikbaar gesteld aan de onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing; andere de bij de ramp of crisis betrokken partijen die deze gegevens nodig hebben voor de uitvoering van hun taken en bevoegdheden, en het onderdeel dat het totaalbeeld bijhoudt.
- De besluiten worden waar mogelijk met overweging vastgelegd in LCMS.

Bijlage 2

Afkortingenlijst

AB	Algemeen Bestuur	LCMSvr	Landelijk Crisis Management Systeem Veiligheidsregio
ACC	Algemeen Commandant Crisiscommunicatie	LOCC	Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum
AC-BZ	Algemeen Commandant Bevolkingszorg	LPA	Landelijk Protocol Ambulancezorg
AC-GZ	Algemeen Commandant Geneeskundige zorg	MCCb	Ministeriele Commissie Crisisbeheersing
AC-IM	Algemeen Commandant Informatiemanagement	MK	Meldkamer
APN	Adviseur Preparatie Nafase Bevolkingszorg	MKON	Meldkamer Oost Nederland
Bgm	Burgemeester	NCC	Nationaal Crisiscentrum
B&W	Burgemeester en Wethouders	NRK	Nederlands Rode Kruis
BA	Bestuursadviseur	NCTV	Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid
BO	Beleidsondersteuner	OL	Operationeel Leider
CaCo	Calamiteiten Coördinator	OM	Openbaar Ministerie
CBRN	Chemisch, biologisch, radiologisch en nucleair	OTBT	Ondersteuningsteam Brandweer
CoPI	Commando Plaats Incident	OvD	Officier van Dienst
CT	Crisisteam	OvD-B	Officier van Dienst Brandweer
DCC	Departementaal Coördinatiecentrum	OvD-G	Officier van Dienst Geneeskundig
DG	Directeuren-generaal	OvD-P	Officier van Dienst Politie
DS	Secretaris-generaal	OvD-C	Officier van Dienst Communicatie
DSI	Dienst Speciale Interventie	OvD-BZ	Officier van Dienst Bevolkingszorg
EHBO	Eerste Hulp Bij Ongelukken	OvD-IM	Officier van Dienst Informatiemanagement
GGD	Gemeentelijke Gezondheidsdienst	PD	Plaats Delict
GHOR	Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio	RCC	Regionaal Coördinatiecentrum
GMS	Gemeenschappelijk Meldkamer Systeem	RCP	Regionaal Crisisplan
GRIP	Gecoördineerde Regionale Incidentbestrijdingsprocedure	(R)CT	(Regionaal) crisisteam
HOvD	Hoofd Officier van Dienst	RMBA	Regionaal Militair Beleidsadviseur
HIN	Hoofd informatie	RO	Richtlijnen Optreden
HON	Hoofd Ondersteuning Bevolkingszorg	RMG	Regionale multi gespreksgroep
HFD	Hoofd Fysiek Domein Bevolkingszorg	ROT	Regionaal Operationeel Team
HSA	Hoofd Samenleving Bevolkingszorg	SCA	Strategisch Communicatie Adviseur
ICCb	Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing	SIS	Slachtoffer Informatie Systeem
IM	Informatiemanagement	STH	Specialisme Technische Hulpverlening
IRBT	Interregionaal Beleidsteam	USAR	Urban Search and Rescue team
KKE	Kerncentrale Emsland (Lingen)	VRT	Veiligheidsregio Twente
LC	Leider Commando Plaats Incident	Wvr	Wet veiligheidsregio's
LCMS	Landelijk Crisis Management Systeem		
LCMSgz	Landelijk Crisis Management Systeem Geneeskundige Zorg		